Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 312
Marți 23 aprilie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Un nou concurs de inovații pentru oamenii muncii din agricultură

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat în anul 1956 un concurs de inovații și raționalizări, care s-a bucurat de un frumos succes în masa muncitorilor din centrele mecanice, S.M.T.-uri, gospodării de stat etc.

Ca urmare a dezvoltării mișcării de inovații prin acest concurs, din 896 propuneri în S.M.T.-uri au fost aplicate 204 inovații, iar în gospodării de stat 364, reprezentînd economii antecalculate în valoare de 23.000.000 lei.

Dintre cele mai importante inovații, amintim pe cea a tov. Gh. Cireșeanu de la C. M. Otopeni (recondiționarea bucșelor elementilor de la pompele de injecție) care a adus economii de peste 350.000 lei anual; dispozitivul de recoltat mazăre adaptat la cositoare, realizat de mecanicul Popescu Marin, de la gospodăria de stat Fundulea, (prin care se economisește 100 lei la hectar cu o productivitate de 8 ha pe zi) sau bateria pentru creșterea puilor realizată de tov. Donciulescu Ion (care a adus o economie la investiții de peste 1.000.000 lei).

Și în acest an, în scopul stimulării mișcării de inovații printre oamenii muncii din unitățile agricole de stat și silvice, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, organizează un nou concurs pe țară, care se va desfășura în perioada de la 1 Mai la 7 Noiembrie 1957.

La data începerii concursului, fiecare unitate își va stabili planul de inovații pe baza planului tematic transmis de minister, și în raport cu necesitățile producției din unitatea respectivă.

La sfîrșitul concursului, în urma analizei făcute în fiecare unitate de către colectivul de inovații lărgit, se va încheia un proces-verbal semnat de directorul, președintele comitetului de întreprindere, inginerul șef și contabilul șef al unității respective, în care se va arăta situația cu privire la propunerile și inovațiile încadrate în concurs.

În vederea premierii celor mai valoroase inovații acceptate și aplicate în perioada concursului, unitățile vor trimite colectivului central de inovații din minister în termen de o lună de la aplicarea efectivă în producție, fișa primară cu privire la generalizarea inovațiilor, întocmită conform instrucțiunilor. Fișa va fi însoțită de o adeverință din care să reiasă calculul economic pe baza căruia s-a acordat recompensa.

Pentru cea mai rodnică activitate depusă în scopul bunei desfășurări a concursului vor fi clasificate pe țară 3 trusturi G.A.S., 3 direcții agricole regionale și 3 direcții silvice, în funcție de numărul inovațiilor generalizate și de procentul de participare la concurs a unităților ce le aparține. Salariații acestor instituții care au depus o muncă deosebită în desfășurarea concursului vor fi premiați.

Unitățile (S.M.T.-uri, G.A.S.-uri, ocoale silvice și întreprinderi de exploatare și transporturi forestiere) clasate pe primele locuri în concurs, vor fi distinse cu titluri de onoare și cu premii în bani.

Inovațiile cele mai importante vor fi premiate în raport cu valoarea lor tehnică, economică și socială.

În sfîrșit, colectivele de inovații și salariații unităților premiate vor fi premiați pentru munca deosebită depusă pentru promovarea mișcării de inovații în unitatea respectivă și pentru îndeplinirea planurilor calendaristice. Aceste premii se vor acorda la propunerea conducerii unității și a organului sindical, cu aprobarea forului tutelar.

Vor mai fi premiați și activiștii sindicali care vor da dovadă de o activitate deosebită depusă în cadrul concursului.

În cinstea zilei 1 MAI

Cu avînt sporit pentru executarea lucrărilor agricole

Vom obține o producție sporită de porumb

În anul 1956 gospodăria noastră a cultivat 100 de ha cu porumb. Din această suprafață, 90 de ha au fost cultivate cu sămînță din soiul Romînesc de Studina, produsă la noi în gospodărie, iar 10 ha s-au rezervat pentru producerea de sămînță hibridă. Soiurile de porumb care s-au folosit în acest scop au fost: Romînesc de Studina ca soi mamă, și Dinte de cal J.C.A.R.-54, ca soi tată.

La porumbul hibrid producția obținută la hectar a fost de aproape două ori mai mare de cît la soiul Romînesc de Studina. Faptul acesta ne-a îndemnat ca în acest an să cultivăm porumb hibrid pe o suprafață de 110 ha, iar pe alte 20 hectare să producem sămînță hibridă pentru anul viitor.

Pentru ca porumbul să dea producții mari, trebuie pus în teren bine lucrat și cu suficientă umezeală în sol. De aceea, noi ne-am îngrijit ca întreaga suprafață ce o cultivăm cu porumb să fie arată din toamnă cu tractorul, la o adîncime de 25—27 cm. Pe o porțiune de 15 ha, la punctul Leș și pe tarlaua Morii, acolo unde pămîntul e mai puțin fertil, am încorporat în sol gunoi de grajd, dînd, în medie, 38 de tone la ha.

În primăvară, îndată ce coamele brazdelor au înflorit, noi am grăpat terenul cu scopul de a păstra cît mai multă umezeală în sol.

Sămînța trebuitoare am asigurat-o din vreme. În afară de sămînța hibridă produsă în gospodărie ne-am procurat, prin schimb, de la baza de recepție, sămînță de porumb dublu hibrid pentru 80 hectare, și sămînța trebuincioasă pentru lotul de producere a semințel hibride.

Tot din vreme am făcut și proba de încolțire a semințelor.

Este știut că timpul de semănat are o mare însemnătate în obținerea unei recolte sporite. De aceea, noi nu ne-am grăbit să semănăm porumbul prea de timpuriu, cum în mod greșit au făcut mulți țărani muncitori individuali din comună. Noi am început semănatul abia atunci cînd, după spusele tov. inginer Ruxandra Gheorghe, pămîntul avea temperatura prielnică însămînțării porumbului.

Pentru a obține recolte bogate de porumb noi vom prăși cultura de 3 ori cu mijloace mecanizate între rîndurile de plante și cu sapa pe rînd. Pe o suprafață de 40 ha semănate cu porumb dublu hibrid vom da în timpul vegetației îngrășăminte chimice, și anume, 200 kg azotat de amoniu în amestec cu 100 kg superfosfat la ha. De asemenea, pe întreaga suprafață cultivată cu porumb vom executa polenizarea artificială suplimentară, de trei ori.

Respectînd cu conștiinciozitate regulile agrotehnice arătate mai sus, vom obține în mod sigur o producție mare de porumb la ha.

NASTASE DUMITRU
președintele gospodăriei agricole colective „Jan Dobrescu", comuna Drăghiceni, raionul Caracal

Ce-au cîștigat colectiviștii din Însurăței prășind porumbul cu mașinile S. M. T.-ului

Anul trecut, membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Însurăței, regiunea Galați, au folosit la prășitul porumbului, pe 686 ha., mașinile S.M.T.-ului Cidara Doicești, iar pe 126 ha. prășitoarele trase de cai. Pe suprafața prășită de 3 ori cu mijloacele S.M.T.-ului s-a obținut un spor de producție de 650 kg. porumb boabe la ha. față de recolta realizată pe suprafața prășită cu mijloacele gospodăriei, deci un spor total de 445.900 kg. porumb boabe, așa cum se vede în graficul de față.

Pentru cele trei prașile, gospodăria a plătit S.M.T.-ului, potrivit tarifului, cantitatea de 26.754 kg. de porumb boabe, rămînîndu-i un plus (cîștig net) de 419.146 kg. de porumb.

Pe lingă sporul însemnat de recoltă, gospodăria colectivă „Grivița Roșie" a economisit — datorită folosirii mijloacelor S.M.T., la prășitul porumbului — un număr de 3.480 zile-muncă, pe care le-a întrebuințat la executarea lucrărilor din alte sectoare de producție, îndeosebi la grădina de legume de pe urma căreia a realizat un venit bănesc de peste 300.000 lei.

Învățînd din experiența anului trecut, membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" au hotărît ca în acest an să prășească întreaga suprafață cultivată cu porumb numai cu mașinile S.M.T.-ului. Recomandăm tuturor gospodăriilor colective să le urmeze exemplul.

N. IANCU

Să folosim din plin condițiile de lucru prielnice!

Cu toate că în acest an primăvara a sosit mai de timpuriu ca de obicei, muncile agricole sînt în general întîrziate. Pînă mai acum cîteva zile arăturile de primăvară fuseseră executate pe numai 81 la sută din suprafața planificată, fiind mult rămase în urmă în regiunile Suceava, Bacău, Galați, Ploești, Iași și Baia Mare. În numeroase raioane n-a fost încă îndeplinit planul de însămînțare a culturilor din epoca I-a, nu s-au efectuat decît pe mici suprafețe lucrările de îngrijire a semănăturilor și arăturilor de toamnă, nu s-au amenajat terenuri pentru cultura irigată a porumbului etc.

În ultimele zile efectuarea muncilor agricole a fost împiedicată în însemnată măsură de precipitațiile ce au căzut în aproape toate regiunile țării. În momentul de față însă, în urma ploilor căzute, în multe locuri există condiții deosebit de prielnice pentru executarea lucrărilor de pregătire a terenului și a însămînțărilor. De aceea, peste tot unde se poate lucra în cîmp, trebuie să se folosească din plin mijloacele mecanizate și atelajele în vederea grăbirii ritmului de executare a muncilor agricole.

În primul rînd trebuie arate și grăpate în aceeași zi toate terenurile nearate din toamnă, trebuie efectuate lucrările de scurgere a apelor ce băltesc pe semănături precum și celelalte lucrări de îngrijire a arăturilor și semănăturilor de toamnă cît și a culturilor semănate în primăvară timpuriu. În cel mai scurt timp trebuie terminată însămînțarea culturilor din epoca I-a, îndeosebi a sfeclei de zahăr și florii-soarelui, precum și celorlalte culturi care se mai pot însămînța. De îndată ce există condiții prielnice pentru semănatul porumbului trebuie să se treacă cu toate forțele la însămînțarea acestei culturi respectînd indicațiile date de inginerii și tehnicienii agronomi. În regiunile Suceava, Iași, Bacău, Baia Mare și Stalin trebuie să se dea atenție amenajării terenurilor în vederea cultivării porumbului irigat.

Rînduială de oameni harnici

Pe dealurile Cepturei, în vii, gospodarii robotesc voioși în amiaza zilei de primăvară. Pun aracii, întind sîrma, ba unii au început arăturile în vii.

Jos, pe cîmpie, pînă aproape de S.M.T.-ul Inotești, și hăt, departe, de-o parte și alta a șoselei asfaltate, plugurile ară de zor, pregătind terenul pentru însămînțatul porumbului.

Tînărul agronom Iancu Stelian trece — ca de obicei, cînd pe la unul, cînd pe la altul, explicîndu-le că grăpatul în ziua cînd a fost făcută arătura este o lucrare care împiedică pierderea apei din pămînt — a apei de care semințele au nevoie ca să încolțească, iar plantele ca să se dezvolte bine...

Oamenii îl ascultă sfatul, așa după cum i l-au ascultat și atunci cînd le-a spus să folosească în acest an cît mai multă sămînță de porumb hibrid, pentru ca să obțină sporuri de recoltă.

Au fost, ce-i drept, discuții aprinse privind sămînța de porumb hibrid, deoarece nu toți gospodarii din Ceptura îi cunoșteau foloasele. S-au făcut adunări obștești, a vorbit tînărul agronom, a vorbit și ing. agr. de la raion, tov. Valentin Parodescu, și președintele sfatului popular comunal, tovarășul Teodor Lipianu.

— Noi, a spus președintele, avem chiar aici dovada că, folosind sămînță de porumb hibrid, putem obține sporuri bunișoare de recoltă. Uite, anul trecut, gospodăria de stat din comuna noastră a folosit sămînță de porumb hibrid și a obținut pe unele tarlale cîte 2800 kg la hectar, iar pe altele 2900 kg la hectar.

Acum, rezultatul discuțiilor se vede: cepturăștenii vor însămînța în curînd suprafața de 380 hectare cu sămînță de porumb hibrid. Sămînța au procurat-o cu ajutorul sfatului popular comunal, de la gospodăria de stat Ceptura, dînd în schimb — kilogram pe kilogram — porumb de al lor, din cel obișnuit. Gospodarii din Ceptura, raionul Cricov, zoresc, de dimineața și pînă seara, să termine arăturile și să înceapă însămînțatul porumbului.

— Am pornit cu toate forțele, că timpul nu așteaptă, spunea președintele sfatului, și bătălia e ca și cîștigată. În cîteva zile, din cele 688 de hectare cîte avem planificat spre a fi însămînțate cu porumb, n-o să rămînă nici o bucățică neînsămînțată.

În largul cîmpului, plugurile țăranilor muncitori din Ceptura, taie brazde drepte, fără zăbavă, căci așa cere rînduiala de oameni harnici.

Așteaptă liniștiți

Dacă te poartă pașii acum pe ogoarele regiunii Constanța întîlnești peste tot o activitate febrilă. Campania agricolă de primăvară e în toi. S-au făcut și se continuă lucrările de întreținere a culturilor de toamnă. Au fost sfîrșite sau se fac ultimele însămînțări ale culturilor din epoca I-a a campaniei de primăvară. Se fac cele din urmă pregătiri în vederea începerii etapei a II-a. În centrul atenției tuturor lucrărilor din agricultură stă grija pentru bunul mers al muncilor de însămînțare a porumbului.

Numai membrii întovărășirii „Bărăganu" din comuna Perișoru stau liniștiți. Cei drept, sînt și ei gata cu arăturile și celelalte lucrări de pregătire a terenului. Dar despre vreo altă frămîntare, mai ales în privința pregătirii semințel, nici poveste. Degeaba s-au străduit organele agricole ale raionului să-i scoată din amorțirea așteptării fără griji. În zadar i-a planificat să schimbe o cantitate de 750 kg sămînță hibridă. În vreme ce alte unități agricole aflate la zeci de km. au alergat la G.A.S. Jegălia să facă schimbul, membrii întovărășirii Bărăganu nici nu s-au clintit. Pe semne că le-a fost prea greu să străbată cei 2 km care-i despart de G.A.S.

Cînd îi întrebi ce au de gînd să facă, îți răspund cu nevinovăție: „Păi noi avem sămînță. Are fiecare întovărășit pentru pămîntul lui. Iar cei ce n-au se împrumută de la vecini". Într-adevăr, are fiecare porumb de sămînță. Dar ce fel de porumb e acela, asta nu-l mai interesează nici pe Ion Drăjneanu, președintele întovărășirii, nici pe membrii comitetului de conducere și nici pe Vasile Apostol, președintele sfatului popular. Destul că fiecare întovărășit a promis să vină în ziua începerii campaniei cu sămînța lui. Altceva nu mai cere nimeni. Cît despre tehniciana agricolă Florica Mohincă, care răspunde de îndrumarea agrotehnică a întovărășirii, ea stă tot atît de liniștită la 6 km de Perișoru, adică în comuna Ștefan cel Mare. Pe la Perișoru, încă n-a dat în 1957. Aferim treabă gospodărească.

C. NICOARĂ

„METODA" CLASA I...

O fi o nouă metodă de însămînțare a porumbului? ...Nicidecum. Pretextînd că S.M.T.-ul nu posedă suficiente semănători de porumb, conducerea gospodăriei agricole colective din Salonta, regiunea Oradea, a hotărît să folosească metoda pe care o vedem în fotografia de mai sus. Nu consideră conducerea gospodăriei colective din Salonta că în felul acesta se irosesc un număr considerabil de zile-muncă?

Foto: Severin Picker

Nu cinci, ci ȘAPTE MII de kilograme...

De la tarlalele gospodăriei colective din Pitulați, raionul Brăila, și pînă-n apa Buzăului e cale de-o zvîrlitură de băț.

Pînă ăst an, apa era și nu era folosită de colectiviști. O leacă de grădinărie, — ce-i drept cu rezultate frumoase — în rest, loc de scaldă și de joacă al copiilor pe timpul verii.

Lucrurile nu mai puteau merge așa. Trebuiau luate măsuri de folosire a apei care trecea pe la nasul oamenilor.

Propunerea a fost făcută într-o ședință prin toamna trecută. S-a ridicat Nicolae Băcanu, brigadierul, și a grăit cu vorba-i domoală:

— Apăi, tovarăși, eu aș zice ca din anul viitor să încercăm să cultivăm și noi porumb irigat. Avem condiții cum nu prea au celelalte colective din jur. Vorba aia, uite casa, uite apa. Și Buzăul ăsta al nostru nu ne lasă în drum niciodată. Știți ce spunea deunăzi și tovarășul inginer de la raion, că debitul de apă e de-ajuns și prea de-ajuns pentru irigarea porumbului. Așa că, să cumpănim bine, să încercăm întîi pe o suprafață mai mică și dacă va fi bine — și mușai va fi așa — să irigăm toată suprafața.

Dintr-o dată, nu prea au fost toți de aceeași părere.

Cînd au aflat însă că folosul acesta va însemna pe puțin 5.000 de kile porumb boabe la hectar nimeni s-a mai povăit. Și s-au hotărît să cultive pentru început 30 hectare cu porumb irigat.

Chiar în toamnă au ogorit întreaga suprafață de teren destinată acestei culturi, apoi, în primăvară, au executat boronitul.

Între timp s-au făcut și alte pregătiri. Sămînța necesară de porumb hibrid procurată prin schimb de la gospodăria agricolă de stat Măxineni, iar cu S.M.T. Romanu s-a încheiat contract pentru închirierea unei motopompe.

La sfîrșitul lui martie s-a început săparea canalului principal. În cîteva zile de muncă însuflețită, canalul — lung de 700 metri — a fost gata. Apoi în alte două zile s-a săpat groapa pentru stația de pompare a apei. Între timp, o altă echipă a lucrat la o construcție specială, plănuită chiar de colectiviști. Au botezat-o chiar din prima zi, casa apelor. Închipuiți-vă un uriaș bazin colector, săpat în pămînt și căptușit cu scînduri și carton gudronat. De aci, în timpul irigării, apa va pleca prin canalul principal și se va răspîndi prin canalele secundare, pe întreaga suprafață cultivată cu porumb. După cum prea bine se vede, nimic nu e lăsat la voia întîmplării.

*

În 2—3 zile colectiviștii din Pitulați vor începe semănatul porumbului irigat. Și, după cum spun oamenii, brigadierul Nicolae Băcanu are o ambiție: dacă el a propus, apoi tot el să fie acela care să scoată nu cinci, ci șapte mii de kilograme de porumb boabe la fiecare hectar irigat.

R. LEONARD

Crește și se întărește SECTORUL SOCIALIST al AGRICULTURII

* *

Comune cooperativizate în întregime

Datorită muncii de lămurire desfășurată cu perseverență de către organele de partid și de stat, precum și rezultatelor bune dobîndite de gospodăriile colective și întovărășirile agricole, în ultima vreme tot mai mulți țărani muncitori din satele și comunele regiunii Oradea au pășit pe calea muncii în comun, întemeind noi unități agricole cooperatiste sau intrînd în cele existente.

Succese deosebite pe tărîmul cooperativizării agriculturii s-au obținut în comunele Vărșand, Pilu, Grăniceri, Tinca și Mădăraș. În prezent toți țăranii muncitori din aceste comune sînt cuprinși în gospodării colective și întovărășiri agricole.

O nouă cooperativă agricolă de producție

De curînd, în satul Chesa, raionul Salonta, a luat ființă o nouă cooperativă agricolă de producție cu rentă. În această unitate agricolă cooperatistă s-au înscris 15 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 40 ha de teren arabil.

Ca președinte al cooperativei a fost ales țăranul muncitor Ioan Stroinac, care se numără printre cei mai harnici și cinstiți gospodari din sat, iar ca membri în comitetul de conducere, Tamo Coloman și Centea Augustin.

Aceasta este cea de a treia cooperativă agricolă de producție cu rentă din regiunea Oradea.

ION ROCSIN
corespondent

Legume mai multe și mai ieftine

● Gospodăriile de stat din cadrul trustului au livrat piețelor Capitalei, în primul trimestru, peste 20 vagoane de legume și zarzavaturi. ● În anul acesta suprafața irigată va crește cu 520 de hectare. ● De pe 800 hectare cîte două recolte de legume. ● Lucrările de întreținere vor fi mecanizate în proporție de 60 — 70 la sută.

Convorbire cu tov. ing. Mircea Dimitriu directorul trustului pentru aprovizionarea Capitalei

ÎNTREBARE: Care sînt posibilitățile pe care le au gospodăriile din cadrul trustului pentru dezvoltarea sectorului legumicol?

RĂSPUNS: Cele 20 gospodării existente în cadrul trustului nostru pot asigura în prezent cca 20 la sută din cantitatea totală de legume și zarzavaturi necesară populației Capitalei. În ceea ce privește sortimentul, gospodăriile noastre sînt astfel organizate încît să furnizeze legume în toate sezoanele anului. Astfel, trufandalele foarte mult căutate pe piața orașului, îndeosebi în timpul iernii, sînt produse în sere și în răsadnițe destinate special acestui scop. Ele acoperă la un loc suprafața de 97.000 m.p. Pe alți 120.000 m.p. de răsadnițe se produc răsadurile pentru culturile irigate.

În anul acesta, vor fi cultivate, pe trust, cu diferite legume și zarzavaturi 4.200 de hectare, din care 4.000 de ha se vor iriga, sursele principale de apă fiind rîurile Dîmbovița, Sabar, Argeș, Colentina și altele. În vederea sporirii producției, vom mări suprafața irigată cu încă 520 de hectare, extinzînd unele culturi mult cerute cum sînt: roșiile, ceapa și cartofii.

O problemă importantă care frămîntă conducerile gospodăriilor noastre este aprovizionarea cu gunoiul de grajd necesar fertilizării solului, și mai ales amenajării răsadnițelor. Cantitatea de gunoi produsă în prezent în gospodării este insuficientă față de necesități. Din această cauză, unitățile sînt nevoite să-l aducă din alte locuri, uneori de la depărtări foarte mari, ceea ce face ca cheltuielile de producție să crească foarte mult. De aceea, se proiectează în prezent construirea unor sere improvizate, așa zisele înmulțitoare de răsaduri, care se pot încălzi cu ajutorul unor instalații ce funcționează cu motorină. De asemenea la gospodăria Popești-Leordeni se experimentează utilizarea la răsadnițe a aburului și a apei calde reziduale, rezultate de la fabricile din vecinătate.

ÎNTREBARE: Ce sarcini au gospodăriile trustului în acest an în ceea ce privește producerea de legume și ce măsuri tehnico-organizatorice se vor lua pentru realizarea lor?

RĂSPUNS: Anul trecut gospodăriile trustului au livrat în total 28.000 tone legume și zarzavaturi, iar anul acesta sînt planificate 40.000 tone. Deși nu erau prevăzute livrări în primul trimestru al anului acesta, gospodăriile au reușit să trimită pe piețele Capitalei peste 20 de vagoane de ceapă verde, salată, spanac, ridichi, ardei iute, roșii și castraveți.

Pentru îndeplinirea sarcinilor pe întreg anul au fost luate încă din iarnă măsuri pentru producerea unor răsaduri de calitate superioară. În acest scop s-au folosit semințe recunoscute din soiurile care s-au dovedit superioare în condițiile de sol și climă ale fiecărei gospodării în parte.

Pe lîngă acestea, în gospodăriile din cadrul trustului se vor aplica pe scară mai largă îngrășămintele chimice în timpul vegetației, mecanizarea lucrărilor solului, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor, precum și alte măsuri agrotehnice menite să sporească recolta medie la hectar.

La obținerea unor producții sporite și de bună calitate ne va ajuta de asemenea noul sistem de salarizare care a fost adoptat, și care conține prevederi speciale de retribuire a lucrărilor îndeplinite în termenii optimi.

O atenție deosebită se va da în acest an practicării culturilor duble și intercalate. Astfel, pe suprafața de 800 de ha se vor obține 2 recolte, cultivînd după spanac, ceapă verde și salată, alte culturi ca: roșii, varză de toamnă etc.

ÎNTREBARE: Ce ne puteți spune despre măsurile ce se iau în scopul rentabilizării sectorului legumicol?

RĂSPUNS: După cum se știe, legumicultura are un caracter foarte intensiv, necesitînd la unitatea de suprafață consumuri mari de forțe de muncă, de materii și materiale. De aceea, folosirea resurselor locale și mai ales mecanizarea lucrărilor prezintă pentru acest sector o deosebită importanță, contribuind la scăderea simțitoare a prețului de cost al produselor.

În anul trecut s-a experimentat la gospodăriile Domnești, Bragadiru, Popești-Leordeni, Băliteni și altele mecanizarea lucrărilor de întreținere la ceapă, cartofi, roșii, precum și mecanizarea deschiderii rigolelor în momentul irigării. La Domnești s-a folosit chiar mașina de plantat răsaduri M.P.R.-4. Pe baza rezultatelor obținute s-a prevăzut ca în anul acesta să se mecanizeze întreținerea culturilor la toate gospodăriile în proporție de 60—70 la sută. În acest scop, semănatul sau plantatul culturilor se va face în rînduri drepte, în așa fel încît numărul normal de plante la hectar să nu scadă.

MOȘ VASILE GHIORȚAN
și întovărășirea agricolă

In plină cîmpie a Dunării, cam la mijlocul drumului ce duce de la Călărași la Lehliu, se răsfiră un pilc de case ce seamănă destul de bine una cu alta, în ciuda culorilor deosebite pe care gospodarii le aștern pe ziduri: este satul Vlad Țepeș.

Aici, la Vlad Țepeș, există o întovărășire a țăranilor muncitori, întovărășire care a schimbat multe din deprinderile și din felul de a vedea lucrurile al celor din sat. Și fiindcă această întovărășire datorează mult lui moș Vasile Ghiorțan, am cere îngăduința să vă depănăm cîte ceva din viața moșneagului pomenit adineauri.

Moș Vasile Ghiorțan, astăzi în vîrstă de 72 de ani, a fost cîndva cunoscut în mai multe sate din Bărăgan. Acum vreo 12 ani, pe vremea reformei agrare, s-au iscat multe patimi prin părțile astea, mai cu seamă că boierii expropriați spumegau de furie și de ură. Pe fosta moșie a lui Ion Cămărășescu cîțiva slugoi mai cercau să [illegible], să dea foc unei căpițe de fîn, ba să surpe o magazie, ba cîte și mai cîte blăstămății de acestea. In acele zile de încordare și vrajbă, moșul Ghiorțan nu și-a îngăduit nici un pic de hodină. Cu o pușcă de dinainte de primul război, [illegible] Ghiorțan a stat de strajă la fosta moșie, s-a împotrivit cu bărbăție forței ticăloșii care cereau să pună foc acareturilor și să bage zizania între oameni, într-un cuvînt nu a închis ochii nici o noapte. [illegible] boldit pe Ghiorțan să-și strice tihna bătrîneții și să-și ia asupră-și răspunderi pe care le-ar fi putut plăti cu viața, atunci [illegible] Ștefan Ioan, [illegible] Bărăgeanu, președintele gospodăriei colective „Aurora" din Ciocănești. O să afle din gura Bărăgeanului [illegible] că Ghiorțan a fost [illegible] de jandarmi, și că el însuși [illegible] zile în șir, ba în podul casei, ba în pătul, ba nu mai știu unde. Potrivnic rîndurilor vechi, înfruntînd boierii și pe sătașii lor, Ghiorțan a fost adesea legat fedeleș de jandarmi și bătut cu nuiaua, cu patul puștii sau cu cravașa. [illegible] zelul lui Ghiorțan, atunci cînd cu reforma agrară.

După reformă, moș Ghiorțan n-a mai avut pic de astîmpăr. Il întîlneai adesea cu teancul de ziare la braț, cu broșuri, ori cu reviste cu poze. Vorba „abonament" de la Ghiorțan au învățat-o oamenii din Vlad Țepeș și tot de la el au luat deprinderea de a citi zilnic jurnalul și a sta la taifas despre ce se mai petrece prin lume. Dacă oamenii se găseau la prășit sau la plivit, la seceră ori la strînsul recoltei, numai ce se pomeneau cu Ghiorțan că le strecura în mînă broșura în care se vorbea despre treaba pe care o făceau chiar atunci.

— Măi Ioane, nu e bine cum faceți voi. Uite ce scrie aci, zicea moș Ghiorțan, și începea să citească.

Alteori se întîmpla ca unul sau altul să fie la [illegible]: ba n-avea vită la plug, ba n-avea plug la vită, ba ducea lipsă de semințe ca lumea. Moș Ghiorțan se făcea luntre și punte să-i scoată din încurcătură. Mergea el unde știa, se ruga de plug pe la neamuri (trebuie să știți că are 17 nepoți, iar cuscri, nași și cumetri o sumedenie) apoi venea într-un suflet și striga de la poartă:

— Ține, Ioane, da' să știi că ce faci e numai așa, cîrpăceală...

„Ce-o fi vrînd să spună moș Ghiorțan cu cîrpăceala asta?" se întreba omul privindu-l cu dragoste, dar și cu nedumerire.

Intr-o zi, Costică Oancea, un bărbat în floarea vîrstei, se hotărî să-l întrebe:

— Moș Ghiorțane, dacă zici că nu-i bine să tot cîrpim, spune dumneata singur: cum ar fi trebuit să facem ca să avem veșmînt fără petice?

— Măi băiete, te văz că ești tînăr... cîți ani ai?

— Douăzeci și șapte, făcu Oancea, [illegible] urechile...

— Atunci ești copt la minte. Ascultă băiete, tu ești mulțumit de bucate?

— Deh!... Așa vară știi bine, griu nu s-a prea făcut...

— Ei, și atunci, n-ai vrea să ai recolta mai bună?

— Ba aș vrea.

— Dacă vrei, atunci intră în asociație, [illegible] tractoarele...

Auzindu-l așa, Oancea se dădu un pas înapoi, parcă spre a se uita mai bine la moșneag. Fața lui se înăspri, iar ochii căpătaseră niște luciri reci. Abia după ce stătu așa o vreme, măsurîndu-l învinuit pe Ghiorțan, zise [illegible] vorbele cu îndoială:

— Mulțumescu-ți dumitale de sfat...

Și zicînd asta, Oancea îi întoarse spatele cu trufie și se duse la ale sale. In urma lui, Ghiorțan clătina capul a căinare și murmură numai atît:

„Repejor la fire, băiatul ăsta al lui Oancea. Ehe... singele cald nu-i bun sfetnic. Știu eu un armăsar care a devenit gloabă fiindcă dădea cu copita în traista cu grăunțe". După o vreme oarecare, de la această întîmplare cîțiva țărani din Vlad Țepeș — sfătuiți și de Ghiorțan — înființară în sat întovărășirea agricolă „Vasile Roaită". Printre ei se afla și Gicu Marin, [illegible] de capul căruia moșul se ținuse vreo două luni încheiate, izbutind să-l scoată cu greu din [illegible] Intrarea în întovărășire a lui Ivan Negoiță pricinuise multă mirare în sat, fiindcă Negoiță se arătase multă vreme potrivnic întovărășirii. Și cum pilda celor mai îndărătnici are o mare putere de molipsire, mulți șovăielnici se hotărîră să facă la fel ca Ivan. Intovărășirea din Vlad Țepeș creștea ca un lujer bine nutrit, cînd iată că într-o bună zi, pe la nămiază, numai ce se întîlnește Ghiorțan cu băiatul lui Oancea.

— Ești supărat pe mine, moș Ghiorțane? — făcu acesta sfios. Moșul întoarse capul mirat, știind că de la o vreme Oancea se făcea că nu-l vede. La pălăria bărbatului era prinsă o floare albastră de cîmp.

— Ce să am eu cu tine, Costică? — zise Ghiorțan cu blîndețe. Eu nu mă supăr decît pe ăi de la poștă, cînd nu aduc la vreme jurnalele...

— Moș Ghiorțane, să-mi scrii și mie un abonament la jurnal, spuse vesel băiatul lui Oancea. Mă treci pe listă cu ăi de la întovărășire. Eu vin după Negoiță Ivan...

Toate ar fi mers cum ar fi mers, dar Ghiorțan avea o mare durere în suflet: fiu-său, Ștefan, rămăsese pe dinafara întovărășirii, iar moșneagul se întreba cu rușine dacă nu cumva oamenii își bat joc de dînsul văzîndu-l că încearcă să-i aducă pe alții, dar nu izbutește să-l aducă tocmai pe propriul său fiu. Degeaba au fost stăruințele bătrînului, degeaba rugămințile, degeaba mustrările.

— Moș Ghiorțane, îl întrebă într-o zi Oancea, de ce nu intră și Ștefan al dumitale în întovărășire?

Moșul plecă privirea în pămînt, rușinat din cale afară. Obrajii i se îmbujoraseră...

— Nu știu, Costică, nu vrea și pace — răspunse el cu tristețe în glas. Geaba îi spun, că nu vrea să m-asculte. Eu vorbesc, el se uită afar', pe fereastră...

— Așa? Lasă-mă pe mine, moș Ghiorțane, să-mi încerc norocul și eu...

...Acuma, fie că Costică o fi avut mai mult noroc sau mai mult dar în vorbire, fie că tinerii se înțeleg mai ușor între ei, fapt este că moșneagul fu oprit într-o bună zi în ulița mare de Gicu Marin.

— Imi pare bine, zise acesta. Nici nu se putea, moș Ghiorțane, să te facă tocmai feciorul dumitale de ris...

— Ad'că cum? făcu moșul, căscînd ochii mari.

— Ei, ce te faci că nu știi, unchiule bătrînă! — zise chihotind Gicu Marin. L-am văzut adineauri la întovărășire, sta de vorbă cu președintele.

— Cu președintele? Care președinte, bre omule?

— Ei lasă, lasă văz eu că vrei să faci pe niznaiul! Parcă mata nu știi că Oancea a fost ales președinte? Și parcă nu știi că Ștefan a cerut să se scrie și el?

N. VALMARU

„AVICULTURA", vol. I

In ultimii ani, cadrele didactice din agricultură s-au evidențiat prin elaborarea unor lucrări valoroase ca, de exemplu: Cultura porumbului de prof. Gh. Ionescu-Sisești, Fitotehnia vol. I de prof. N. Zamfirescu, V. Velican și Gh. Valuță, Anatomia sistemului nervos și neuro-vegetativ la animalele domestice de prof. Vasile Gheție, T. Riga, Agrochimia de prof. D. Davidescu și altele.

Anul acesta ne-a adus satisfacția apariției și a unei importante lucrări cu caracter zootehnic „Avicultura", vol. I, de prof. Gh. A. Ștefănescu, lector N. Bălășescu și asistent Victor Severin de la Facultatea de Zootehnie a Institutului „N. Bălcescu" din București.

Recenzie

Lucrarea „Avicultura" a apărut în cadrul Editurii Agro-Silvice în 3.100 exemplare, avînd un număr de 614 pagini și o reușită ilustrare compusă din 58 planșe colorate și 200 figuri alb-negru.

Volumul I cuprinde 7 capitole. Primul capitol tratează problema economiei creșterii păsărilor, cu o prezentare a situației aviculturii în țara noastră în care se indică atît realizările pozitive cît și lipsurile ce stînjenesc încă dezvoltarea acestei ramuri. Autorii folosesc un sistem propriu de abordare a problemei economiei avicole utilizînd exemplificări sugestive și calcule specifice adecuate.

In cel de al II-lea capitol se vorbește despre reptile-păsări și originea păsărilor domestice, trecîndu-se în cel de al III-lea capitol la descrierea particularităților anatomo-fiziologice ale acestora.

In acest capitol, autorii caută să pună în curent pe cititori cu cele mai noi experiențe legate de fiziologia creșterii păsărilor, acordînd o dezvoltare mai amplă particularităților legate de fiziologia respirației, digestiei și a reproducției.

In capitolul IV autorii tratează exteriorul păsărilor domestice, prezentînd întîi aspectele generale ale acestora și apoi aspectele speciale cu detalii legate de regiunile corporale pe specii. Rasele de păsări pe specii sînt tratate în capitolul V. In acest capitol menționăm folosirea clasificării propusă de acad. M. F. Ivanov, căreia autorii îi aduc îmbunătățiri substanțiale. De subliniat este tratarea sugestivă a fiecărei rase, folosind planșe colorate care fac posibilă o înțelegere mai ușoară a materiei prezentate.

Capitolul VI reprezintă o tratare completă a alimentației păsărilor domestice cu descrierea principiilor nutritive a nutrețurilor folosite și a tehnicii hrănirii păsărilor pe categorii de vîrstă. Ultimul capitol, elaborat în colaborare cu ing. M. Tudoriu, tratează problema construcțiilor avicole legate de biologia creșterii păsărilor.

Expunerea sumară de mai sus ne înfățișează cuprinsul lucrării fără a putea analiza o serie de aspecte deosebite ale acestei lucrări. In principal este de subliniat faptul că „Avicultura" este prima lucrare de zootehnie specială ce apare în țara noastră la nivelul unui tratat în materie de creșterea păsărilor, adresîndu-se tuturor tehnicienilor care lucrează în acest domeniu. Lucrarea marchează un pas înainte în promovarea creșterii păsărilor în țara noastră, ramură agricolă ce are un rol însemnat în aprovizionarea populației cu alimente de origine animală.

Prof. ing. TEODOR NICA
decanul facultății de zootehnie
din Institutul „N. Bălcescu"
București

O cooperativă care se autofinanțează

Zi de primăvară. Ulițele satului Cîrligați sînt aproape pustii. Oamenii sînt toți la treabă. Ară, însămînțează ori sapă la vie.

— Unde e magazinul cooperativei? — am întrebat-o pe o femeie care venea pe drum, purtînd sub braț un pachet cu cumpărături.

— Mergeți înainte, răspunse ea binevoitoare.

In fața unei clădiri de curînd văruită o firmă mare arăta că acolo se află magazinul cooperativei din Cîrligați. Frumos interior! Rafturile sînt pline de mărfuri: pînzeturi, stofe, încălțăminte, vase și cîte altele. Se vede că gestionarul Ion Arițon știe să aranjeze cu gust mărfurile și să țină magazinul curat.

— Acum toate mărfurile cu care aprovizionăm magazinele cooperativei sînt cumpărate cu fonduri proprii, cu banii cooperatorilor. Nu mai folosim credite de la stat. Așa am hotărît în adunarea generală și așa am făcut — a ținut să explice gestionarul.

Ce a hotărît adunarea generală a membrilor cooperativei de consum din comuna Cîrligați, raionul Huși, și cum anume a fost tradusă în viață acea hotărîre am aflat mai apoi chiar din gura președintelui cooperativei, Gheorghe Tintă, și a contabilei, tov. Ana Grecu.

— Intîi și întîi aș putea spune că autofinanțarea a fost pusă la cale de înșiși membrii cooperativei — spunea președintele. Da! Ei au hotărît că trebuie să mergem pe picioarele noastre și să nu mai folosim creditele de la stat. Căci, oricît de mică ar fi dobînda la banii de la bancă cu care cumpărăm mărfuri pentru cooperativă, ea scade din beneficiul cooperativei, deci din avutul obștesc.

Președintele a mai arătat că autofinanțarea s-a făcut cu sprijinul țăranilor muncitori din Cîrligați — membri ai cooperativei.

— Achitarea în întregime a părților sociale subscrise de membri, reducerea la minimum a cheltuielilor de administrație, de transport, ambalaje; mărirea beneficiilor prin desfacerea în scurt timp a mărfurilor aduse după gustul și nevoile consumatorilor, lichidarea stocurilor de mărfuri greu vandabile, încasarea debitelor restante și, în sfîrșit, buna gospodărire au făcut ca cooperativa noastră să se numere printre cele care merg pe picioare proprii, care se autofinanțează — a precizat președintele.

Intr-adevăr, țăranii muncitori membri ai cooperativei din Cîrligați au efectuat în mod voluntar transporturile de mărfuri pentru cooperativă. In felul acesta, anul trecut, s-a realizat o economie de 13.000 lei, față de cele 14.000 lei trecute în buget pentru transport. La această economie au contribuit toți membrii cooperativei, care au efectuat transporturi gratuite. Pildă în această privință pot fi dați Petru Croitoru, Iordache Sistră, Ion M. Carp și alții care au făcut fără plată primele transporturi.

De asemenea, o economie s-a făcut și la capitolul „Ingrijirea localului și reparații curente", pentru care era prevăzută suma de 3.500 lei, și din care nu s-a cheltuit decît 200 lei. Aceasta se datorește muncii voluntare a țăranilor muncitori Constantin Casu, Gheorghe Gh. Balan, Gheorghe Gh. Codreanu și alții care au executat lucrările de construcție a gardului din jurul cooperativei, folosind resurse locale. Muncă voluntară a prestat și țăranca muncitoare Vasilica Gorea, care a spoit localul cooperativei, sprijinind deci lupta pentru economii dusă de consiliul de conducere al cooperativei. La fel s-au realizat economii și la capitolele „cheltuieli de birou" 1.000 lei, materiale de ambalaj 500 lei, deplasări 600 lei.

La mărirea fondurilor bănești ale cooperativei din Cîrligați a contribuit și beneficiul din desfacerea mărfurilor, care în anul trecut a fost de 27.031 lei.

— In lupta noastră pentru autofinanțarea cooperativei un obiectiv principal a fost încasarea debitelor restante, care se ridicau la suma de peste 20.000 lei, spunea președintele. Un mare sprijin am avut și în acest caz din partea unor cooperatori ca Mandache Ciulei, Dumitru Gîrneț și Vasile Ștefănuță. Ei au mers împreună cu membrii consiliului la toți cei datornici, insistînd pe lîngă aceștia să achite fără întîrziere sumele ce le datorau. Rezultatul a fost că din valoarea debitelor restante s-a încasat în ultimele 6 luni aproape 18.000 lei, rămînînd neîncasate doar cîteva mii de lei. In curînd și acestea vor fi încasate în întregime.

Experiența a dovedit țăranilor muncitori din Cîrligați că buna gospodărire a cooperativei nu se poate face decît cu oameni cinstiți și capabili. De aceea, o dată cu lupta pentru autofinanțarea cooperativei ei s-au îngrijit și se îngrijesc de păstrarea bunului obștesc.

Mîndri de fapta lor, membrii cooperativei de consum din comuna Cîrligați și-au luat angajamentul ca pe viitor să sprijine și mai mult consiliul de conducere, pentru ca prin autofinanțare, cooperativa lor să-și dezvolte activitatea atît în ce privește aprovizionarea și desfacerea mărfurilor, cît și achiziționarea de produse agricole de la țăranii muncitori.

I. GHEORGHIU

RIDICAREA SATULUI — preocupare de seamă

Zilele trecute a avut loc o adunare populară în satul Geogel, comuna Ponor, raionul Aiud, cu ocazia căreia s-a analizat execuția lucrărilor din autoimpunere pe anul 1956.

Cu acest prilej tov. Cotoară Severean, secretarul sfatului popular comunal, a prezentat o dare de seamă, din care a reieșit că în cursul anului 1956, comitetul executiv comunal ajutat de cetățeni a procurat material lemnos pentru construcția unui cămin cultural.

Lucrările de construcție a căminului cultural s-au ridicat pînă la acoperiș, urmînd ca în scurt timp să se pună și acoperișul.

Căminul cultural va avea o sală de spectacole, bibliotecă, camere pentru artiști, sală de lectură etc.

IOSIF BARB
corespondent voluntar

Doleanțele mecanizatorilor de la S.M.T.-STREHAIA

Pînă mai zilele trecute S.M.T. Strehaia, regiunea Craiova, își realizase planul în campania de primăvară în procent de 70 la sută. Din cele 37 tractoare lucrau numai 7, iar restul stăteau. Stăteau pentru că nu li se asigurase teren de lucru. Planul de contractări a fost îndeplinit abia în procent de 89 la sută. Tractoriștii sînt prost aprovizionați cu alimente și mai ales cu hrană caldă. Vagoanele-dormitoare în care se odihnesc tractoriștii au rufăria de pat murdară, fiind schimbată abia la 3 săptămîni. Tovarășii din conducerea stațiunii se deplasează foarte rar pe teren.

Față de această situație, mecanizatorii S.M.T.-ului Strehaia au cerut să publicăm în coloanele ziarului nostru cîteva din doleanțele lor. Iată-le:

— Ușile și ferestrele magaziei de alimente să fie strașnic păzite pentru ca vîntul de primăvară să nu mai bată în voie prin rafturile goale, din cauza lipsei de inițiativă manifestată de cei de la serviciul administrativ.

— Dacă este cu putință, directorul Ion Truscă să se debaraseze de urîtul obicei de a înjura.

— Dorim ca inginerul șef, Virgil Poli, — care în această campanie n-a fost decît de 2—3 ori pe teren — să nu mai facă agronomie pe trotuarele Craiovei, și să se deplaseze, măcar din cînd în cînd, pe teren.

— Dorim ca lui Ion Săceanu, contabil șef, să i se cerceteze toate matrapazlîcurile făcute de el în stațiune. Același lucru să se facă și cu șefa bucătăreasă de la cantină, care obișnuiește să ducă acasă la ea și la „domnu'" contabil șef o parte din rațiile noastre de alimente.

— Am vrea ca tov. Vasile Cojocaru, șef de atelier, să știe că filiala societății „Sugestiva" a fost desființată în S.M.T.-ul nostru și să se lase de obiceiul de a mai veni pe două cărări la lucru și a face reparații de mîntuială. Dorim aceasta în scopul reparării în mai bune condiții a tractoarelor.

— Dorim ca baia S.M.T.-ului, care de multă vreme e stricată, să fie pusă cît mai de grabă în stare de funcționare.

— „Conducerea" stațiunii ar trebui să se îngrijească de cazarea în bune condiții a ucenicilor și a celor ce lucrează în atelierele stațiunii. (Aci, facem o precizare: dacă se poate „ceva mai bine" decît în iarna trecută, cînd la dormitoare n-am avut loc, apă etc.).

— Stația de radioamplificare din S.M.T.-ul nostru, care este nouă-nouță, să funcționeze zilnic, nu numai la zile mari.

— In sfîrșit, ultima noastră dorință este ca tovarășii de la Direcția agricolă regională Craiova, și îndeosebi tov. director Bărbuceanu, să dea și pe la noi, să vadă la fața locului cele pe care le-am amintit mai sus. De asemenea, nici tovarășilor din Direcția Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii nu le-ar prinde rău o vizită la S.M.T.-ul nostru, pentru a lua măsuri de îndreptare.

P.S. Găsind juste sesizările mecanizatorilor de la S.M.T. Strehaia le facem loc în gazeta noastră.

GH. BACIU

Ce sînt îngrășămintele bacteriene

In ultima vreme, pe lîngă îngrășămintele minerale (de fabrică) și cele organice (gunoiul de grajd, mustul de grajd, compostul, găinațul etc.) în agricultura țării noastre se folosesc în măsură tot mai mare îngrășămintele bacteriene.

Spre deosebire de celelalte îngrășăminte, îngrășămintele bacteriene sînt niște viețuitoare foarte mici, atît de mici încît nu pot fi văzute cu ochiul liber. Ele contribuie la refacerea fertilității solului și sporirea producției la culturile agricole, prin activitatea pe care o desfășoară după ce au fost introduse în pămînt. Aceste viețuitoare cu însușiri speciale sînt înmulțite de către Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene din București și puse în vînzare sub forma unor preparate ce poartă denumirea de nitragin, azotogen (azotobacterin) sau fosforobacterin. Aceste preparate se recomandă a fi folosite fiecare pentru anumite plante de cultură. Astfel, nitraginul se folosește pentru sporirea producției la culturile de leguminoase: fasole, mazăre, bob, năut, alune de pămînt, linte, lucernă, trifoi, soia, măzăriche, sulfină, lupin, sparcetă etc. Azotobacterinul și fosforobacterinul se folosesc la culturile de cereale, cartofi, plante tehnice și răsadurile de legume.

Prin folosirea îngrășămintelor bacteriene se obțin sporuri de recoltă de 10—20 la sută și chiar mai mari. E bine ca aceste îngrășăminte să fie folosite în cît mai multe gospodării agricole deoarece sînt economice și ușor de aplicat. Pentru un hectar sînt necesare 2—4 borcane, iar un borcan costă numai 5 lei.

Ingrășămintele bacteriene se introduc în sol o dată cu sămînța sau cu răsadurile de legume. Modul de folosire a îngrășămintelor bacteriene este foarte simplu și este descris în instrucțiunile ce însoțesc borcanele cu îngrășăminte.

Pentru ca folosirea îngrășămintelor bacteriene să dea rezultate cît mai bune este necesar ca lucrările de pregătire a terenului să fie făcute, potrivit regulilor agrotehnice, la timp și de bună calitate.

S-a observat că îngrășămintele bacteriene aduc sporuri de recoltă mai mari în cazul cînd se aplică la culturi ce se seamănă în terenuri în care s-au încorporat îngrășămintele obișnuite, organice sau minerale ori un amestec de îngrășăminte organice și minerale. De aceea, este bine ca, o dată cu pregătirea terenului în vederea semănatului culturilor la care se folosesc îngrășămintele bacteriene, să se aplice, după posibilități, și îngrășăminte organice și minerale.

E bine să știm

Cum pot fi combătute coropișnițele

Răspuns la întrebarea țăranului muncitor Gheorghe Dumitrache din comuna Cădurești, raionul Costești

După cum se știe, coropișnițele trăiesc în pămînturile afînate, ușoare și cu mult bălegar.

Aceste insecte sînt considerate ca foarte dăunătoare pentru plantele din sere și răsadnițe, întrucît aici găsesc cele mai prielnice condiții de dezvoltare. Totuși, nu rareori se întîlnesc atacuri de coropișnițe și în culturile de cîmp: sfeclă, tutun, cartofi și chiar cereale.

Coropișnițele pricinuiesc pagube culturilor agricole prin faptul că se hrănesc cu rădăcinile plantelor. Afară de aceasta, ele mai produc desrădăcinarea plantelor prin galeriile (șanțurile) pe care le sapă în pămînt.

In vederea combaterii acestui primejdios dăunător, este bine să se descopere cuiburile cu ouă și larve și să se distrugă fie cu ajutorul sapei sau lopeții, fie prin stropirea lor cu apă cu petrol. In terenurile unde coropișnițele se găsesc în număr mare se așază de cu seara cutii goale de conserve sau ghivece de pămînt ars, în așa fel încît marginea lor superioară (de sus) să fie la înălțimea galeriilor de coropișnițe sau puțin mai jos. In timpul nopții insectele vor cădea în aceste vase, de unde dimineața se vor aduna și distruge.

Coropișnițele mai pot fi distruse și prin folosirea unor momeli otrăvite. Aceste momeli se pregătesc cu ajutorul produselor pe bază de arsenic (arseniat de calciu, verde de Paris, arseniat de plumb) care se amestecă în anumite proporții cu făină de porumb (mălai), tărîță de griu, melasă etc. Momelile otrăvite se împrăștie pe sol sau se îngroapă în pămînt înainte de însămînțare, după însămînțare, sau chiar în timpul vegetației.

In cazul cînd administrarea momelilor se face prin împrăștiere, în răsadnițe se folosesc 80 gr pe m.p., iar în cîmp 120—150 kg la hectar. Asemenea momeli, preparate în industrie, se pot procura prin secțiile agricole de pe lîngă sfaturile populare.

Intrucît substanțele pe bază de arsenic sînt foarte otrăvitoare, atît pentru om cît și pentru animale, este necesar ca la administrarea momelilor pentru combaterea coropișnițelor să se ia măsurile de protecție necesare.

Ing. PETRU MATEI

„Ziua învățătorului"

Consiliul de Miniștri a emis zilele trecute o hotărîre prin care se instituie „Ziua învățătorului". Această zi va constitui un prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de cadrele didactice și un prilej deosebit de a le stimula în activitatea lor viitoare.

Conform hotărîrii, „Ziua învățătorului" se va sărbători în fiecare an la 30 iunie, ca zi de sărbătoare pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu, profesional de ucenici, tehnic și tehnic de maiștri.

Cadrele didactice cu merite deosebite în instruirea și educarea elevilor și în munca de ridicare a nivelului cultural al maselor muncitoare vor putea fi distinse cu Ordine și Medalii ale Republicii Populare Romîne, vor putea primi titlul de „Invățător sau profesor emerit", „Invățător sau profesor fruntaș", precum și premii sau evidențieri.

Unde este casierul?

Cînd am deschis ușa secției „Vinalcool" din comuna Podul Turcului am dat cu ochii de un grup de oameni prinși într-o discuție înfierbîntată. Unul care stătea mai în fundul camerei tocmai spunea:

— Trebuie să lucrăm mai organizat, măi tovarăși, altfel nu-i dăm de urmă. Eu propun să ne împărțim pe grupe de cîte doi-trei inși...

Cum nimeni nu mă luase în seamă, întreb pe un bătrînel de lîngă ușă, care da aprobativ din cap.

— Aveți cumva... ședință sindicală?

— Nu. Da' ne sfătuim și noi într-un necaz de-al nostru.

— Așa? zic eu. Păi atunci să nu vă încurc — și dau să plec.

— De ce să ne încurci? Nici nu ne-ai spus pentru ce-ai venit.

— Păi... îl căutam pe tovarășul casier.

— Atunci nu pleca. Și noi tot pentru el am venit.

Și bătrînelul strigă către un gospodar negricios, care se arăta supărat afară din cale.

— Trimite-l și pe 'mnealui, Bucure! A venit tot pentru tovarășul casier.

— Bun! strigă negriciosul. Să meargă cu cei din Glăvănești la frizerie și apoi la restaurant.

Nedumerit, m-am adresat bătrînului.

— Ce să fac la frizerie? De frizer îmi arde acuma? De restaurant? Acasă m-așteaptă plugul să-l pun în brazdă și eu o să mă țin de chefuri la Podul Turcului?

— Stai bre, omule, încearcă bătrînul să mă domolească. Trebuie doar să-l căutăm în mod organizat, cum zicea și Bucur. Că dac' am merge brambura, nu facem nici o scofală. Ne scapă...

L-am privit chiondorîș.

— Pe cine să căutăm? Cine să ne scape? l-am întrebat după cîteva clipe.

— Casierul! N-ai spus că-l cauți pe casierul d'aci, de la „Vinalcool"?

— Pe el.

— Atunci du-te cu ăia din Glăvănești. Treceți întîi pe la frizerie...

Am crezut că vrea să-și bată joc și iarăși m-am încruntat.

— Dumneavoastră cu ce prilej pe aici? l-am întrebat după cîteva clipe.

— Am adus niște țuică aici... la achiziții, de vreo două săptămîni și de-atunci îl tot caut pe casier, să-mi ridic banii ce mi se cuvin. Dar ia-l de unde nu-i. Azi vin pentru a cincea oară la Podul Turcului, mi-a răspuns omul.

In sfîrșit, m-am dumerit. Cînd să ieșim, îl văd și pe Bălan, un cunoscut de-al meu.

— Pe tine unde te-au repartizat? îl întreb.

— Mă duc cu niște oameni din Lehancea pe la tutungerie și-apoi la cinema. Să vedem dacă nu-l aflăm cumva p'acolo.

— Incotro, bădie? îl mai întreb așa pe unu'.

— Noi mergem întîi pe la moară și-apoi p'acasă... pe la casier.

— Da' care știți cum arată? mă îngrijorez eu.

— Cică e unu' cu geantă de piele maro și cu ochelari, îmi răspunse acesta.

— Căpeteniii aici! — strigă dintr-un colț unul rotofei cu mustăți. După ce trecem prin piață, noi o luăm spre obor, nea Bucure.

— Foarte bine, Hangane. Dar nu întîrziați mult. Poate mai apucăm și noi să lucrăm un ceas-două p'acasă. Sîntem doar în campania de însămînțări.

— Ehe, dac-ar ține seama de asta și tovarășii ăștia de la „Vinalcool" și nu ne-ar mai purta pe drumuri!? oftează un flăcău din Prumușelu, care trebuia să rămînă la secție, de planton.

Am plecat. Cînd ne-am înapoiat din tîrg, trecuse amiaza. Pe casier nu-l găsise nimeni. Am mai fi stat noi, dar tocmai atunci pică și tovarășul Munteanu, cantaragiul, care bănuia că mult căutatul casier ar fi dus după bani, la Bacău.

Pe-nserate, am plecat și noi spre casă. De nea Bucur și de cei din Glăvănești m-am despărțit la barieră. De treabă oameni. Ne-am despărțit să ne întîlnim, peste două zile, din nou, la secția „Vinalcool" din Podul Turcului. Dar atunci o să ne ducem direct la gară.

Numai că naiba știe, l-om găsi și atunci? Și ce-o să se aleagă de holdele noastre, dacă acum, în toiul muncilor de primăvară, umblăm după el pe la Podul Turcului?

LUCIAN CURSARU
după o corespondență trimisă
de HORINCEANU NICOLAE

SATIRĂ ȘI UMOR

LEACUL

Intr-o ogradă oarecare
Cu animale fel de fel,
Cînd fu sorocul de născare
Născu Priana un vițel.

Se bucură, ca orice vacă,
Și-i dete lapte din belșug,
Ca mamă, vezi, vroia să facă
Din fiu un strașnic bou de jug.

Dar într-o zi fu zarvă mare:
S-aflase chiar de peste noapte
Cum că vițelul vacii moare
Că vaca nu mai are lapte.

Atunci, o oaie cam bătrînă
Privind mulțimea adunată
Grăi: „S-ajung eu fără lînă
De n-o fi vaca deochiată!"

Deci, mîine-n zori, pe nemîncate
O să-i descînt cu „aiior".
„Bre, bre, deșteaptă-i oaia, frate!"
Zis-animalele în cor.

Și-n văzul lor, de 99
De ori l-a descîntat așa.
Ce-a cîștigat, vă spun și vouă:
Priana-ntr-una se usca.

Norocu-i fu că într-o seară
Cînd o-ndopau cu-o băutură,
Vaca-ncepu plîngînd să ceară
S-o-ndoape și cu... fîn din gură.

I-aduse careva un braț
Și toate exclamară-ndată:
„Bolnava noastră-i nemîncată,
Că prea se-ndoapă cu nesaț!"

De-atunci, doar oaia nu pricepe
Cum, fără de descîntece,
Priana cea uscată-ncepe
Să se-mplinească-n pîntece.

Și-apoi vițelul, iată-l, crește
Sugînd din ugerul ei greu.
Stă oaia, toantă, și gîndește:
„Din fîn le-a fi?... sau leacul meu?"

STELIAN FILIP

ÎNCĂLȚĂMINTE
cu fețe din piele și talpă de cauciuc
modele noi, pentru bărbați și femei.

AU SOSIT LA TOATE MAGAZINELE
COOPERATIVELOR DE CONSUM

Cu și fără sprijin agrotehnic

Primul sat de care dai pe malul drept al Ialomiței, îndată ce aceasta trece din raionul Slobozia în Pelești, e Frățilești. Ceva mai jos, la nici 3 km depărtare, sînt Săvenii. Două sate ale aceleiași comune, avînd aceeași așezare și condiții economice asemănătoare. În fiecare dintre ele, dar la date diferite, a luat ființă cîte o gospodărie colectivă: la Săveni — „8 Mai", la Frățilești — „Al II-lea Congres al P.M.R." De îndrumarea agrotehnică a celor două unități agricole răspunde inginerul Emil Bogza.

Așa stînd lucrurile, firesc ar fi ca treburile în cele două gospodării să meargă și ele la fel, sau cel puțin aproape la fel. Din păcate situația e alta. Gospodăria colectivă din Săveni se dezvoltă și se întărește repede și sigur. Cea din Frățilești însă, pășește șovăielnic. Motivul? Dacă stai să judeci bine nu te poți opri în nici un caz numai la diferența de mărime și de vîrstă dintre ele. Îndrumarea agrotehnică joacă aici un rol deosebit de important. Căci dacă cele două gospodării colective sînt departe de a ține pasul una cu alta și dacă obțin rezultate diferite, acest lucru se datorește în mare măsură faptului că inginerul agronom Bogza manifestă o adevărată slăbiciune pentru gospodăria colectivă din Săveni, dar o neglijează aproape total pe vecina ei din Frățilești.

Pentru unii mamă bună

N-a trecut decît o săptămînă de cînd gospodăria colectivă „8 Mai" din Săveni a primit din partea S.M.T.-ului Hagieni drapelul de gospodărie agricolă colectivă fruntașă în campania lucrărilor agricole de primăvară pe raza S.M.T.-ului. Dacă te dai cumva în vorbă cu Gheorghe Lupu, președintele gospodăriei, cu membrii consiliului de conducere, cu brigadierii sau cu oricare alt colectivist, nu se poate să nu-ți spună că o bună parte din cinstea care li s-a făcut o datoresc inginerului Emil Bogza.

Într-adevăr, acesta e nelipsit dintre colectiviști. Din zori și pînă noaptea îl poți vedea pe teren. Așa se face că toate cele 760 ha de grîu însămînțat în cruce a fost grăpat la vreme și în bune condiții. Așa se face că orzul, floarea-soarelui, ovăzul, sfecla și celelalte culturi de primăvară au fost însămînțate în epoca optimă și în terenuri bine pregătite. Sub îndrumarea inginerului au pregătit colectiviștii din Săveni terenul pentru cele 440 ha porumb hibrid. Tot după sfatul lui au pregătit și cele 60 ha pentru porumbul irigat, unde lucrările de parcelare sînt făcute, iar canalul principal de alimentare, lung de aproape 1600 m, stă gata să primească la nevoie apa binefăcătoare pentru plante. Ba, mai mult. Inginerul Bogza a pierdut o sumedenie de timp cu instruirea omului care va iriga porumbul. Căci, ce-i drept, Mușat Ion înțelegea cam greu cum, cînd și cîtă apă să slobozească din canalul principal în șănțulețele de irigare. Nimeni din Săveni n-a irigat porumb. Dar pînă la sfîrșit, Mușat a învățat ce trebuie să facă. Iar inginerul a putut pleca pe deal, acolo unde alți colectiviști plantau butași de viță nobilă pe 7 ha.

Bucurîndu-se de o atît de largă îndrumare agrotehnică, nu-i de mirare că gospodăria colectivă din Săveni devine an de an tot mai puternică. Ea își face principalele lucrări agricole numai cu mașinile. Iar colectiviștii participă tot mai regulat la muncă. Au văzut ei bine cît de mult le-a folosit îndemnul inginerului și dacă înainte mai vedeai grămezi de bălegar pe lîngă grajduri, dacă mai zăreai, ici, colo buruieni prin lanurile de porumb, ori chiar prin holdele de grîu, acum e-o raritate. Așa ceva nu se mai vede. Și asta nu atît pentru că inginerul Bogza și brigadierii Iliescu, Ungureanu și Ursache stau mereu pe capul lor, ci mai cu seamă pentru faptul că ei înșiși se obișnuiesc din ce în ce mai mult cu aplicarea regulilor agrotehnice.

Fac și ei ce se pricep

Cum stau însă lucrurile în privința îndrumării agrotehnice la Frățilești? Cu toate că distanța dintre cele două sate nu-i prea mare, și cu toate că la dispoziția inginerului Emil Bogza stă în permanență o șaretă, el nu prea iese din Săveni. Colectiviștii din Frățilești n-ar putea să jure dacă de la 1 ianuarie 1957 și pînă în prezent l-au văzut pe inginer de 3 sau de 4 ori. Cel mai mult cred că de 3. În orice caz, sînt siguri că a 5-a oară încă nu i-a vizitat.

Desigur că, din cînd în cînd, îl vede președintele gospodăriei — Gheorghe Deacu. Dar, nu la Frățilești, ci la Săveni. Cînd are Deacu treabă pe la sfatul popular ori pe la comitetul de partid — dă și pe la gospodăria colectivă. Și atunci îl caută pe inginer să-i spună ce au ei de gînd și să-l întrebe cum să facă lucrul plănuit. În rest — se descurcă oamenii cum se pricep și cum îi taie capul. Iată un exemplu:

În primăvara anului trecut, colectiviștii din Frățilești și-au însămînțat la timp porumbul. Cum vremea s-a arătat la începutul primăverii destul de prielnică și cum și lucrările fuseseră făcute în condiții bune — doar lucraseră cu S.M.T.-ul — pe tarla a răsărit o frumusețe de porumb. S-au bucurat colectiviștii. Dar numai pentru scurtă vreme. În curînd porumbul lor a fost cosit de la pămînt de către sutele de mii de rățișoare care-l năpădiseră. S-au alarmat colectiviștii. Au încercat, după pricepere, să pună stavilă prăpădului. Dar cum să lupți cu astfel de dușmani? Pînă la urmă, au întors porumbul și-au însămînțat din nou. Dar iar s-au pomenit cu plantele cosite. Și din nou a trebuit să semene. A treia oară n-a mai apărut dușmanul, însă nici porumbul semănat tîrziu n-a mai rodit cum se cuvine. Toamna s-au trezit cu 600 kg la hectar.

Și la Săveni a fost porumbul atacat de rățișoară. Dar acolo s-au luat măsuri la vreme. Porțiunile unde s-a semnalat prezența rățișoarei au fost izolate prin săpări de șanțuri. Iar recolta, cu tot timpul secetos, a fost de 2.500 kg la hectar. Sfatul inginerului și munca membrilor gospodăriei au salvat recolta de porumb.

Se pune întrebarea: pentru ce stă inginerul Bogza numai la Săveni și nu se duce măcar cînd și cînd la Frățilești? Ca doar tot el răspunde și de bunul mers al colectivei de acolo. Din comoditate? Categoric nu. Din lipsă de mijloace de transport? Nici asta nu-i. Atunci să aibă el ceva de împărțit cu cei din Frățilești? Nu. Singurul motiv e că se pierde în prea multe mărunțișuri la Săveni. Cînd îl întrebi ce crede el de asta, îți răspunde simplu: Sînt multe de făcut aici și nu-mi „rămîne timp". E drept. Dar nu-i nevoie să stea inginerul lîngă fiecare om să vadă cum prășește, cum grăpează, ori cum taie vița. Asta poate s-o facă șefii de echipe, brigadierii, președintele gospodăriei. Inginerul îndrumează, sfătuiește, trece să verifice cum se aplică cele plănuite, la măsuri de îndreptare. Dacă și-ar organiza mai bine munca, inginerul Bogza ar putea să-și facă timp să treacă cel puțin de două ori pe săptămînă pe la Frățilești. Aceasta este cu atît mai necesar, cu cît gospodăria colectivă de acolo e mai tînără și ar avea nevoie de mai multă îndrumare. Oare nu-l interesează cît de cît pe dumnealui lucrările făcute la Frățilești în vederea irigării celor 20 ha de porumb ale gospodăriei? Dar despre fostele orezării lăsate în părăginire, unde cresc în voie papură, rogoz și alte buruieni, ce spune inginerul Bogza? N-ar fi fost mai bine să se fi arat terenul și să se fi cultivat cu plante prășitoare? Pentru ce să-l lași neproductiv un an întreg?

Ar fi vremea

Ar fi vremea ca inginerul Bogza să-și analizeze munca și să-și schimbe atitudinea față de colectiviștii din Frățilești. Fără a-i neglija deloc pe cei din Săveni, el trebuie să dea un sprijin mai concret gospodăriei colective „Al II-lea Congres al P.M.R.". Acolo sînt oameni harnici, care doresc din toată inima să progreseze. Dar le lipsește îndrumarea științifică. Iar cel chemat să le-o dea este în primul rînd inginerul lor, adică Emil Bogza.

NICOLAE COMANICI

AVUȚIE OBȘTEASCĂ

Turma de oi de la gospodăria agricolă colectivă din Grăniceri, raionul Criș.

Creșterea păsărilor — o îndeletnicire bănoasă

Maria Pernevan, zootehnistă la punctul agricol din Sagul, raionul Arad, se străduia să-i convingă pe colectiviștii din această comună să prevadă în planul de producție procurarea unui anumit număr de pui de o zi. Colectiviștii însă se opuneau.

— Dă-le-ncolo de găini, tovarășă ingineră, că nu aduc cine știe ce folos. Creșterea lor e o adevărată bătaie de cap. Cînd dă boala-n ele, mor ca muștele. Și-atunci, te-alegi cu praful de pe tobă. Avem vaci, porci, oi, ce ne mai trebuie și găini?

Cam așa își susțineau colectiviștii punctul lor de vedere. Zootehnista nu s-a lăsat însă convinsă. Răbdătoare, le-a arătat că păsările se înmulțesc mult mai repede decît celelalte specii de animale din gospodărie, că ajung repede la dezvoltare adultă încît, chiar în cursul aceluiași an pot intra în producție și că, datorită tocmai acestui fapt, de pe urma lor se pot obține venituri în tot timpul anului: primăvara vinzi ouă, în miezul verii pui, iar toamna și iarna păsări îngrășate și fulgi. Apoi se hrănesc cu te miri ce și pot fi îngrijite de femei mai bătrîne, care nu merg la munca cîmpului.

În fața atîtor argumente, colectiviștii au cedat și au hotărît să prevadă în planul de producție din 1954 cumpărarea a 500 de pui de o zi, de la incubatorul din Arad, și totodată au prevăzut în plan și construirea unei puiernițe.

După trei ani de la această discuție, întîmplarea a făcut să aflu că gospodăria colectivă din Sagul a dobîndit rezultate deosebit de bune în creșterea păsărilor. Mi-a spus-o chiar îngrijitoarea lor, colectivista Roth Elisabeta.

— Astăzi avem ca efectiv matcă peste 400 de găini Rhode Island, iar în planul de mică zootehnicizare — acum avem și un astfel de plan — am prevăzut să cumpărăm 1500 pui de o zi, iar de la cloști, prin clocit natural, să obținem cel puțin 100 de pui. De asemenea, în acest an avem de gînd să practicăm cloponajul, castrînd 100 de cocoșei care nu sînt apți de reproducție și pe care-i vom pune la îngrășat spre a-i valorifica de Anul Nou.

— Așa dar n-are de ce să vă pară rău că ați ascultat îndemnul tovarășei zootehniste.

— A avut dreptate. Creșterea păsărilor e o îndeletnicire bănoasă. Cu fiecare an care a trecut, de pe urma păsărilor ne-am ales cu venituri din ce în ce mai mari. Anul trecut, de pildă, am realizat vreo 30.000 lei. Am valorificat la cooperativă și pe piața Aradului mii de ouă, pui și păsări îngrășate. D-aia, în acest an, ne-am propus să creștem mai multe păsări. Bine-ar fi, încheie ea, dacă toate gospodăriile colective ar crește cît mai multe păsări. Cu cheltuieli mici se pot dobîndi venituri destul de mari. Și de-l cîteva zeci de mii de lei cîștig nu strică. Dimpotrivă...

N. I.

Notă — DACĂ-L ASCULTAU PE INGINER...

...Așa dar, era în toamna anului 1956. Ion Damian, președinte pe acea vreme al gospodăriei colective din comuna Cristian, se afla cu inginerul Iuliu Nireșteanu în birou. Discuția dintre cei doi fusese lungă. Însă fără rezultat. Căci fostul președinte nu părea deloc dispus să ia în seamă sfaturile inginerului.

— Spanac? Dar unde s-a mai pomenit așa ceva prin părțile Sibiului? Și încă zici să punem 5 hectare! Nu, tovarășe. Experiențe îndoielnice nu fac...

Toată truda inginerului a fost zadarnică. N-a izbutit în nici un fel să-l schimbe hotărîrea. Totuși, după lungi discuții, adunarea generală a gospodăriei a admis să semene spanac pe 1,50 ha. Asta însă nu pentru că oamenii erau convinși că-i bine, ci mai mult așa, ca să-l împace cu ceva pe inginer. Căci dacă ajunsese el să spună că suportă singur cheltuielile făcute cu spanacul în caz de pagubă, de bună seamă că dorea nespus de mult să facă încercarea asta.

Și vremea a trecut. Spanacul semănat în toamnă a răsărit frumos, s-a dezvoltat și... iată-l gata de cules. În fiecare zi de la sfîrșitul lunii martie și începutul lui aprilie, Elisa Holtinger, Maria Șerb, Maria Gaserbauer și celelalte culegeau 5—600 kg de spanac. În fiecare seară, Nicolae Gheorghică, socotitorul, îl înregistra. Iar dimineața camionul colectivei îl ducea în goana mare la Sibiu. Și banii au venit și ei: 1.000, 2.000, 5.000.

Mare bucurie pe colectiviști. Dar și păreri de rău. Și nu fără temei. Căci dacă-l ascultau pe inginer să pună 5 hectare de spanac, ar fi avut acum nu 7500 lei cîștig, ci 25.000, ba poate și mai mult.

NICOARA COSAȘU

O PAȘUNE MODEL

În comuna Crinț-Sibiu, regiunea Stalin, a fost înființată la altitudinea de 1250 m deasupra mării o pășune model. Folosindu-se metode înaintate de îngrijire a pășunilor, curățindu-se arboretele și îngrășindu-se pășunea cu gunoi de grajd și îngrășăminte chimice, s-a ajuns ca anul trecut să se obțină 8000—10.000 kg masă verde la hectar și o producție de peste 60 litri lapte pe cap de oaie ce a păscut aici.

Și anul acesta lucrările de întreținere a pășunii model ce se întinde pe 172 de hectare în două trupuri (Lupaș și Crinț) au fost începute din timp. Se prevede ca recolta de masă verde din 1957 să fie cu mult mai mare față de cea obținută în anul trecut.

Succesele lucrătorilor silvici

În primul trimestru al acestui an lucrătorii Ocolului silvic Botoșani au obținut frumoase succese în muncă. Astfel, planul de împăduriri a fost depășit cu 60%, cel de punere în valoare a arboretelor cu 4%, la transportul materialelor lemnoase cu 5%, iar la protecția pădurilor cu 50%.

În cadrul „Lunii pădurii" din acest an, cu ajutorul utemiștilor au fost combătuți dăunătorii pe 30 hectare de pădure instalîndu-se 21 culturi artificiale, în raza brigăzilor Botoșani, Orășeni și Agafton.

Noi plantări de pomi

Comuna Sudiți, raionul Buzău, este vestită pentru recoltele de fructe. În acest an în cinstea zilei de 1 Mai țăranii muncitori au făcut noi plantări de pomi fructiferi. Numai pînă zilele trecute țăranii muncitori Ion Gheorghe, Vasile Baciu, Ion Zburlan, Maria Sin și alții au plantat peste 600 de pomi. În această acțiune pomicultorii din comuna Sudiți au fost sprijiniți îndeaproape de comitetul executiv al sfatului popular comunal, care le-a înlesnit să-și procure la timp puieții necesari.

Valorifică produse prin cooperativă

Membrii gospodăriei colective „Hristo Botev" din comuna Jugureanu, raionul Filimon Sîrbu, au contractat cu statul, pe lîngă alte produse, cantitatea de 561 kg lînă, iar gospodăriile colective din Ulmu și Mohreanu 520 kg lînă. De asemenea, colectiviștii și întovărășiții din comuna Ulmu au valorificat prin cooperativă 40.000 kg de porumb, 700 kg de floarea-soarelui, 1000 kg de fasole, 12.000 bucăți ouă și alte produse.

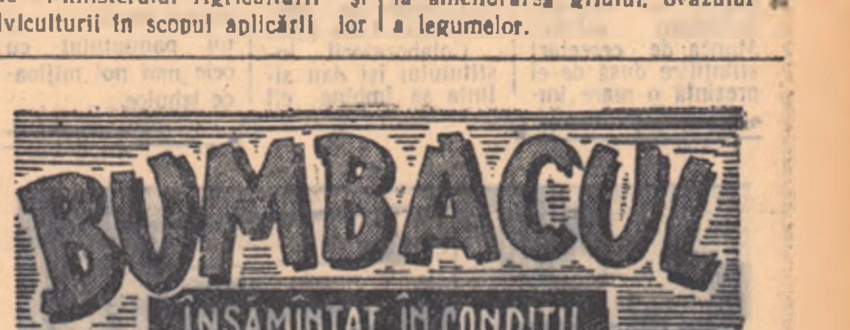
GH. VIOREANU
corespondent

De curînd, comitetul de conducere al întovărășirii agricole „1 Mai" din comuna Băneasa, raionul Buzău, a pus în discuția adunării generale problema întăririi economice și organizatorice a întovărășirii. În acest scop, întovărășirea a valorificat prin cooperativă cantitatea de 232 kg de grîu din fondul de bază. Cu banii primiți s-a cumpărat un cîntar, 10 saci, o grapă de fier și alte lucruri necesare bunului mers al treburilor, în întovărășire.

C. LUNGU
corespondent

Noi cercetări ale oamenilor de știință din agricultură

În cadrul stațiunii I.C.A.R. Iași au fost întreprinse în ultimul timp noi cercetări de o deosebită însemnătate. Colectivul condus de prof. ing. C. Sandu-Ville, studiind tema „Noi metode chimice pentru combaterea putregaiului la floarea-soarelui" a obținut o serie de rezultate importante care au și fost comunicate Ministerului Agriculturii și Silviculturii în scopul aplicării lor în producție. De asemenea cercetătorii de la această stațiune I.C.A.R. în prezent se străduiesc să elaboreze noi sisteme de combatere a lupoaiei, parazit ce se fixează pe rădăcina florii-soarelui. Un alt colectiv al stațiunii a obținut în cinstea zilei de 1 Mai frumoase rezultate în studiul întreprins cu privire la ameliorarea grîului, ovăzului și a legumelor.

Cum se face evaluarea bunurilor aduse și cum se stabilește contribuția obligatorie pentru fiecare hectar de pămînt?*)

Dumitru Mihai din satul Cirna și-a adus în cooperativă întreaga suprafață de pămînt — 1 ha — ca și inventarul viu și mort pe care-l avea, adică o pereche de cai, o căruță și un plug. Bunurile lui Dumitru Mihai au fost evaluate la suma de 6.200 de lei. Scăzînd din 6.200 de lei suma de 600 de lei cît reprezintă contribuția obligatorie care s-a stabilit de adunarea generală că trebuie să se dea pentru un hectar adus în cooperativă, reiese că Dumitru Mihai are de primit din partea cooperativei — în decurs de 6 ani — 5.600 de lei; aceasta în afară de cele ce i se vor cuveni anual pentru pămînt și munca ce o va depune.

Ca să se ajungă însă la evaluarea bunurilor lui Dumitru Mihai și la stabilirea contribuției obligatorii pe care acesta a dat-o a fost nevoie de multe alte socoteli. De aceea, e bine să vedem cum trebuie să se lucreze pentru aceasta.

Comisia de evaluare, aleasă de adunarea generală și formată din 5—7 membri și 2 delegați din partea sfatului popular raional, socotește contribuția obligatorie ținînd seamă de valoarea mijlocie a inventarului viu și mort ce revine la hectar în satul sau comuna respectivă. Trebuie spus că această contribuție se socotește la hectare fizice, și nu arabile, adică ținînd seama de întreaga suprafață cu care vine un cooperator și în care intră nu numai suprafața arabilă, dar și livezi, pășuni, păduri, iazuri etc.

De pildă, dacă într-un sat suprafața agricolă — adică în hectare fizice — este de 1.000 ha, iar valoarea aproximativă a bunurilor ce aparțin tuturor țăranilor muncitori este de 750.000 de lei, înseamnă că valoarea mijlocie care ar reveni la un hectar agricol este de 750 de lei. Pe baza acestor date, prezentate de comisia de inventariere și evaluare, adunarea generală stabilește contribuția obligatorie. Să zicem că în acest caz adunarea generală a hotărît drept contribuție obligatorie la hectar pentru toți membrii cooperativei suma de 700 de lei. Deci un cooperator care a venit în cooperativă cu 5 ha are de adus o contribuție obligatorie (în inventar viu și mort) de 3.500 de lei. Dar membrul cooperator respectiv n-a adus în cooperativă numai pămînt, ci și inventar. A mai adus, să zicem, 2 cai, o căruță și un plug, care au fost evaluate în felul următor: cei 2 cai la 4.000 de lei, căruța la 3.000 de lei, iar plugul la 300 de lei, în total 7.300 de lei. Scăzîndu-se contribuția obligatorie din suma ce reprezintă valoarea totală a inventarului, rămîne o diferență de 4.200 de lei, sumă ce reprezintă ceea ce a adus el în plus peste contribuția hotărîtă. Urmează deci ca membrului cooperator să i se achite de către cooperativă diferența de 4.200 de lei în cel mult 6 ani.

Se întîmplă însă adesea ca un membru să aducă în cooperativă inventar în valoare mai mică decît contribuția obligatorie pe care trebuie s-o dea pentru suprafața sa de pămînt. Acest cooperator trebuie să achite suma datorată cooperativei în timp de 3—5 ani.

Inventarierea și evaluarea bunurilor aduse în cooperativă se face de către comisie în prezența membrului respectiv, pentru ca, în cazul cînd acesta nu este mulțumit de cum i s-au prețuit bunurile, să-și spună cuvîntul și chiar să poată aduce cazul în discuția adunării generale.

În cooperativa agricolă de producție, repartizarea veniturilor se face după munca pe care a depus-o fiecare membru — calculată în zile-muncă — precum și după pămîntul pe care acesta l-a adus. Renta este plata care se cuvine unui membru cooperator pentru terenul adus, ținîndu-se seamă atît de calitatea pămîntului cît și de modul de folosință.

Plata pentru teren se face la hectare arabile, și nu la hectare fizice, cum se calculează valoarea inventarului viu și mort, pentru stabilirea contribuției obligatorii. Un membru cooperator poate veni în cooperativă de pildă cu 5 ha de teren, dar pămîntul să nu fie tot arabil, ci de diverse calități. Evaluarea inventarului și fixarea contribuției obligatorii e făcută la cele 5 hectare fizice, dar renta nu poate fi stabilită pînă ce nu se transformă cele 5 hectare fizice în hectare arabile.

Pentru a ușura înțelegerea acestui lucru, să revenim la exemplul folosit atunci cînd am explicat cum se stabilește contribuția obligatorie la hectar.

Era vorba de un membru cooperator care a venit în cooperativă cu o suprafață de 5 ha. Pămîntul acestui cooperator nu este însă tot de aceeași calitate. Să zicem că 1 ha din suprafața cu care a venit în cooperativă este de calitatea I, 1 ha este de calitatea a II-a, 1 ha de calitatea a III-a, 0,50 ha de vie pe rod fără goluri, 1 ha de fîneață de calitatea I și 0,50 ha de livadă tînără. Adunarea generală a stabilit că 1 hectar de pămînt de calitatea I echivalează cu 1,25 ha de teren arabil; 1 hectar de calitatea a II-a echivalează cu 1 ha de pămînt arabil; 1 ha de calitatea a III-a cu 0,75 ha arabile; 1 ha de vie pe rod fără goluri cu 6 ha arabile; 1 ha de fîneață de calitatea I cu 0,50 ha și 1 ha de livadă tînără de pomi cu 3 ha arabile.

El are deci de primit plata pentru teren (renta) nu la 5 ha, ci la echivalența lor în hectare arabile, adică la 8 ha.

Aceeași socoteală se face pentru toți membrii, astfel că tot pămîntul adus în cooperativă este transformat în hectare arabile. La împărțirea veniturilor, cantitatea de cereale și alte produse care ar trebui împărțite pentru pămînt se raportează nu la suprafața de hectare fizice, ci la suprafața care a rezultat din adunarea tuturor suprafețelor de pămînt ale membrilor transformate în hectare arabile. Vom vedea mai departe cum se face repartizarea veniturilor după muncă și după terenul socotit în hectare arabile al fiecărui membru.

*) Fragmente din broșura „Ce este cooperativa agricolă de producție", apărută în E.S.P.L.P.

Cu privire la semănatul porumbului pe loturile de producere a seminței hibride

Folosirea seminței hibride de porumb ia extindere din ce în ce mai mare în țara noastră. În curînd, întreaga suprafață cultivată cu porumb se va însămînța numai cu sămînță hibridă.

În acest scop, este necesar ca într-un număr cît mai mare de unități agricole să se înființeze loturi de producere a seminței hibride pe suprafețe însemnate. Deoarece în anii trecuți s-au făcut unele greșeli cu privire la alegerea terenului, pregătirea seminței și metodele de semănat pe aceste loturi, recomandăm ca la producerea seminței hibride de porumb să se respecte următoarele:

Terenul ales pentru lotul de hibridare trebuie să fie fertil și fără ondulații prea mari, arat și îngrășat din toamnă cu gunoi de grajd (20—30 tone la ha) sau cu superfosfat (200 kg la ha). Dacă nu s-a făcut îngrășarea în toamnă, se recomandă ca în primăvară să se aplice 200 kg superfosfat și 150 kg azotat de amoniu la hectar, sub cultivator urmat de grapă. O condiție esențială pentru lotul de hibridare este izolarea lui la cel puțin 200 m de orice altă cultură de porumb, și mai ales de alte soiuri.

Sămînța trebuie tratată cu substanțe fungicide (abavit, germisan) prin prăfuire folosindu-se 150—160 gr. la 100 kg boabe. În sămînța soiului care va fi folosit ca tată în cîmpul de hibridare, se amestecă sămînță de plantă indicatoare (floarea-soarelui sau cînepă), care va servi la marcarea rîndurilor cu plantele tată, pentru o corectă și bună executare a lucrărilor de castrare și recoltare. La 100 kg boabe porumb din soiul tată se pun 1—2 kg semințe de floarea-soarelui sau 0,5—1 kg sămînță de cînepă.

În loturile de hibridare semănatul se poate face:

cu sapa, în cuiburi, avînd mai întîi terenul marcat cu marcatorul pe ambele direcții, la distanțele caracteristice ambelor soiuri;

cu semănătoarea în rînduri continui; pentru suprafețele mari cu semănătoarea tractată mecanic I.A.R.-511, avînd 6 tuburi la 70 cm distanță între ele;

cu semănătoarea pentru semănat în cuiburi SȘ-6 A sau SKG-6 avînd tot 6 tuburi la 70 cm între ele.

Semănatul se face astfel ca rîndurile soiului mamă (care se va castra) să alterneze cu rîndurile soiului tată (la care nu se vor îndepărta paniculele), într-o anumită proporție. În regiunile unde sînt raionați hibrizi între soiuri cu durate de vegetație diferite, nu se pot semăna ambele soiuri concomitent, ci se seamănă întîi soiul mai tardiv apoi, la 3—8 zile, soiul mai timpuriu, pentru ca înfloritul soiului tată să coincidă cu mătăsitul soiului mamă.

Proporția în care alternează rîndurile este de obicei de 1 : 1, și aceasta se realizează practic prin semănarea a 6 rînduri din soiul mamă și 6 rînduri din soiul tată în benzi alternative, pe toată suprafața cîmpului.

Raportul de rînduri 1 : 1 înseamnă că, în benzi alternative, ½ din suprafață revine soiului mamă și ½ revine soiului tată. Or, cum numai știuleții soiului mamă reprezintă sămînță hibridă, iar la recoltare știuleții soiului tată se întrebuințează pentru consum, înseamnă că propriu zis sămînță hibridă se produce numai pe ½ din întreaga suprafață a lotului de hibridare. Acest raport de 1 : 1, privit sub aspect economic, nu pare a fi cel mai rentabil.

La producerea de sămînță hibridă între 2 soiuri este mai indicat raportul de 2 rînduri soi mamă la un rînd soi tată. În U.R.S.S. acesta este raportul recomandat și folosit cu deosebit succes. Avînd în vedere tot o semănătoare cu 6 tuburi, realizarea în modul cel mai simplu a acestui raport se face potrivit schiței nr. 1.

În cazul semănătorilor pentru semănat în cuiburi, în cutiile tuburilor de la marginea din stînga și de la marginea din dreapta se pun semințele din soiul tată (cu sămînța plantei indicatoare), iar în cele 4 cutii din mijloc se pune sămînța din soiul mamă.

La dus se vor semăna un rînd tată + 4 rînduri mamă + un rînd tată; la întoarcere, lîngă rîndul tată de la marginea din dreapta se va semăna tot un rînd tată + 4 rînduri mamă + un rînd tată. Reglarea cantității de sămînță se face prin schimbarea discurilor. Pe teren vor rămîne astfel benzi alternative formate din cîte 2 rînduri soi tată și 4 rînduri soi mamă. Este tocmai realizarea raportului de 2 : 1 (4 rînduri soi mamă la 2 rînduri soi tată).

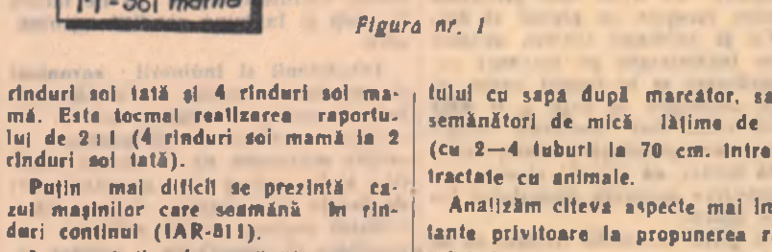

Figura nr. 1

Puțin mai dificil se prezintă cazul mașinilor care seamănă în rînduri continui (IAR-511).

La acest tip de semănătoare, se procedează la izolarea (în cutia mașinii) a tuburilor marginale, prin 2 scînduri bine lipite de pereții cutiei, astfel ca să nu permită trecerea seminței dintr-o parte în alta. În cele 2 despărțituri marginale (corespunzătoare primului și ultimului tub) se va pune sămînță din soiul tată, iar în despărțitura din mijloc (corespunzătoare celor 4 tuburi din mijloc) se va pune sămînță din soiul mamă.

Mașinile de semănat se reglează în așa fel încît să distribuie cantitatea de 30 kg sămînță la hectar, din care 20 kg din soiul mamă și 10 kg din soiul tată.

Semănatul în raport de 2 : 1 (rînduri soi mamă : rînduri soi tată) se poate deci realiza cu mașinile de semănat în cuiburi și cu mașinile de semănat în rînduri continui. El se poate efectua însă numai la hibrizi ai căror soiuri părinți au durate de vegetație aproximativ egale (Dobrogean x L. Phister, Dobrogean x ICAR-54, Romînesc de Studina x L. Phister, Romînesc de Studina x ICAR-54, Portocaliu de Tg. Frumos x Romînesc de Studina). La hibrizii la care nu se pot semăna în același timp soiurile părinți (Portocaliu de Tg. Frumos x L. Phister, Galben timpuriu x Arlețan, Galben timpuriu x Portocaliu de Tg. Frumos, Hingănesc x Portocaliu de Tg. Frumos), din cauza duratei de vegetație diferită, raportul de 2:1 se poate realiza numai în cazul semănatului cu sapa după marcator, sau cu semănători de mică lățime de lucru (cu 2—4 tuburi la 70 cm. între ele) tractate cu animale.

Analizăm cîteva aspecte mai importante privitoare la propunerea raportului de 2:1.

În lanul de porumb va exista suficient polen, dacă la rărit vom lăsa pe rîndurile soiului tată cîte 2 plante la cuib (deoarece producția de știuleți a soiului tată prezintă mică importanță), pe cînd rîndurile soiului mamă se vor rări cu cîte o plantă la cuib, la distanța optimă recomandată. Vom avea grijă deosebită să copilim lăstarii soiului mamă, pentru a da posibilitatea știuleților hibrizi să se dezvolte cît mai bine și pentru a evita apariția de polen la soiul mamă.

Și în acest caz se recomandă polenizarea suplimentară artificială repetată de 2—3 ori la interval de 4—5 zile, începînd din momentul apariției mătăsii la plantele soiului mamă în proporție de 40—50 la sută. Polenizarea suplimentară se execută pe suprafețele mici cu pîlnia de carton, iar pe suprafețe mari cu funia. Luînd aceste măsuri vom asigura în lan o cantitate suficientă de polen. Celelalte lucrări de îngrijire sînt identice cu acelea aplicate la culturile obișnuite de porumb.

Și raportul 2 : 1 asigură executarea lucrărilor de castrat și recoltat, de către fiecare lucrător, pe cîte 2 rînduri ale aceluiași soi, ca și cel de 1 : 1. Recoltatul se poate face mecanizat cu combina KU-2, care merge pe 2 rînduri.

Aspectul economic al raportului de 2 : 1 este evident. Astfel, la un ha lot de hibridare dacă obținem o producție globală de 3000 kg boabe, din această producție, după raportul 1 : 1 sămînță hibridă este doar ½, adică 1500 kg pe cînd după cel de 2 : 1 este 2/3 adică 2000 kg. Rezultă o creștere de 500 kg sămînță hibridă la un ha, adică o creștere de cca. 25—30 la sută față de raportul 1 : 1. Cu acest spor de sămînță hibridă obținut numai de pe un ha, prin noua metodă, vom putea însămînța anul viitor 20 ha de porumb.

Deși semănatul după noua metodă, în raport de 2 : 1, se execută ceva mai greu, surplusul de sămînță hibridă obținută justifică introducerea ei pe scară cît mai largă.

În funcție de condițiile concrete (mașinile de semănat de care dispunem și semănarea concomitentă sau eșalonată în timp a soiurilor părinți), recomandăm aplicarea raportului de 2 : 1.

Ing. GH. TURCANU
de la stațiunea experimentală agricolă ICAR Mărculești

Sub steagul internaționalismului proletar și al prieteniei între popoare

Poporul muncitor din republica noastră populară a primit cu multă dragoste pe oaspeții noștri dragi, delegații eroicului Partid Comunist Francez. Delegația C.C. a Partidului Comunist Francez a venit în vizită la noi în țară pentru a cunoaște munca și lupta oamenilor muncii romîni pentru construirea socialismului, pentru a duce convorbiri tovărășești cu reprezentanții partidului de avangardă al clasei muncitoare din Romînia — Partidul Muncitoresc Romîn.

Pretutindeni, în Valea Jiului ca și la Hunedoara, în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile de stat din regiunea Galați ca și în Regiunea Autonomă Maghiară, delegații Partidului Comunist Francez au fost primiți cu aceeași însuflețire. În mitingurile și cu ocazia convorbirilor tovărășești care au avut loc, muncitorii, țăranii muncitori și intelectualii au subliniat în cuvîntul lor prietenia care există între popoarele romîn și francez, lupta comună a celor două popoare pentru pace, progres și o viață mai bună.

La marele miting care a avut loc la București, oamenii muncii au ascultat cu atenție și dragoste cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., ca și al tov. Waldeck Rochet, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, conducătorul delegației franceze. Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a scos în evidență rolul deosebit de important al Partidului Comunist Francez în lupta pentru pacea și securitatea popoarelor din Europa ca și din întreaga lume. Tov. Gheorghiu-Dej a asigurat în cuvîntul său delegația Partidului Comunist Francez că oamenii muncii din Romînia sînt solidari cu poziția internaționalistă a Partidului Comunist Francez, care luptă pentru încetarea războiului din Algeria, pentru recunoașterea independenței poporului algerian. Tovarășii Gheorghiu-Dej și Waldeck Rochet au constatat în cuvîntările lor că între cele două partide frățești există o deplină unitate de vederi în toate problemele care preocupă mișcarea muncitorească internațională, în toate problemele luptei pentru apărarea și menținerea păcii.

La 20 aprilie, convorbirile tovărășești dintre delegațiile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez s-au încheiat cu succes. Declarația comună a celor două partide, care a fost semnată într-o atmosferă cordială și tovărășească, exprimă unitatea de vederi care există între Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Comunist Francez, luptătoare hotărîte pentru pace, democrație și socialism.

Din R. D. Germană

Știința în slujba agriculturii

În apropiere de orășelul Müncheberg din R.D. Germană, situat la 50 km est de Berlin, se află un Institut de cercetări agricole, care duce o prețioasă muncă de cercetări științifice în domeniul agriculturii.

La acest institut lucrează 25 de oameni de știință și 31 asistenți tehnici, care se ocupă în special de problemele menținerii și ridicării fertilității solului. Munca de cercetări științifice dusă de ei prezintă o mare importanță pentru cooperativele agricole de producție și pentru domeniile naționale.

Fiecare din cele opt secții ale institutului se ocupă cu cercetări privind anumite regiuni. Pentru a se asigura o bază cît mai largă experiențelor, se fac experiențe identice la toate cele opt stațiuni experimentale ale institutului, care sînt situate în diferite regiuni ale țării.

Colaboratorii institutului își dau silința să îmbine cît mai bine teoria cu practica. Mulți dintre ei au luat sub patronajul lor diferite cooperative agricole de producție și domenii naționale. Ei îi ajută pe țărani, dîndu-le sfaturi la fața locului asupra asolamentelor celor mai potrivite, asupra folosirii îngrășămintelor etc. și totodată țin conferințe în fața țăranilor, dîndu-le cunoștințele de trebuință pentru lucratul pămîntului cu cele mai noi mijloace tehnice.

Cercetătorii științifici ai Institutului pentru cercetări agricole din Jena analizînd probe de soi de pe terenurile ce se vor cultiva cu cartofi.

An de an se înrăutățește situația micilor fermieri din S.U.A.

Nici cei mai zeloși propagandiști ai „modului de viață american" nu mai pot ascunde criza care bîntuie în agricultura Statelor Unite ale Americii. Începînd din 1947 prețurile produselor agricole din S.U.A. scad neîncetat, și în aceeași măsură scad și veniturile micilor fermieri. După cifrele publicate chiar de către autoritățile guvernamentale, numărul gospodăriilor țărănești din S.U.A. a scăzut de la 6,8 milioane în 1935 la 5,4 milioane în 1954. Deci în ultimii 20 de ani, aproape 1.500.000 fermieri americani au fost nevoiți să-și vîndă pămînturile și să plece în orașe, ori să devină muncitori agricoli pe moșiile fermierilor bogați.

În 1921 și îndeosebi în anii 1929-1934, scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole a ruinat sute de mii de fermieri. Aceleași fenomene de criză au mai apărut și în 1948—1950, în 1953, 1954 și ele continuă să apară și acum.

Economiștii burghezi s-au ferit să vorbească despre adevăratele cauze care provoacă criza agrară în S.U.A. Ei ascund faptul că criza din agricultura S.U.A. se datorește orînduirii capitaliste. Bancherii și industriașii, marii fermieri bogați au fost în stare să-și înzestreze gospodăriile agricole cu mașini moderne, să cumpere îngrășăminte și semințe de soi, să producă cu mult mai ieftin decît micii fermieri. În timp ce aceștia din urmă nu sînt în stare să producă diferite produse agricole la un preț atît de scăzut ca marii proprietari de pămînt. Drept urmare, nu rareori, micii fermieri își vînd produsele sub prețul de cost, și încetul cu încetul se ruinează. În schimb, fermierii bogați, cu gospodării mai mari de 500 hectare, își rotunjesc neîncetat averile.

Numeroși mici fermieri ruinați au luat drumul pribegiei. 37% din micii fermieri care își mai păstrează pămîntul nu-și pot asigura venituri satisfăcătoare și trăiesc în condiții mizerabile. De asemenea, prin introducerea mașinilor fermierii bogați alungă de pe pămînturile lor și pe micii arendași. Crește în schimb numărul țăranilor fără pămînt, al proletarilor agricoli și se crede că în prezent, numărul lor depășește 3,5 milioane de oameni.

Sărăcirea treptată a fermierilor cît și a altor oameni ai muncii din S.U.A. scade posibilitățile de desfacere a produselor agricole în această țară. Dar și în străinătate, producătorii americani își pot vinde tot mai greu produsele lor. Datorită mizeriei în care trăiesc un miliard de oameni din lumea capitalistă (America de Sud și Centrală, Africa, Asia și Europa), aproape o jumătate din omenire nu-și poate asigura pîinea zilnică. Iată de ce mărfurile agricole americane rămîn adesea nevîndute și umplu depozite uriașe din această țară. Astfel, în 1956 existau de acum în S.U.A. surplusuri agricole nevîndute în valoare de 8 miliarde dolari.

Micii fermieri sînt cei care suferă mai mult în urma crizei agrare. Pentru ai amăgi, guvernanții S.U.A. întreprind anumite măsuri care nu reprezintă însă o adevărată ieșire din criză. Bunăoară, autoritățile S.U.A. recomandă de cîțiva ani fermierilor să reducă suprafețele cultivate, acordîndu-le în schimb drept „despăgubire" sume neînsemnate de bani. Numai în 1956 au rămas în felul acesta necultivate 10 milioane de hectare de terenuri agricole.

Milioanele de mici fermieri americani amăgiți în felul acesta nu-și ascund nemulțumirea. În multe regiuni cu caracter agricol din S.U.A., fermierii au constituit organizații de luptă împotriva monopolurilor capitaliste, împotriva marilor impozite pe care ei sînt nevoiți să le plătească pentru acoperirea cheltuielilor militare ale guvernului. Cei mai înaintați reprezentanți ai fermierilor demască politica reacționară a celor două partide burgheze — democrat și republican —, care fiind în slujba monopolurilor capitaliste nu țin seama de interesele micilor fermieri.

Numai luptînd împotriva monopolurilor capitaliste, a marilor bancheri și industriași, și unindu-se cu muncitorii conștienți din industrie, micii fermieri americani vor pune capăt crizei care bîntuie în agricultură.

GH. EICHNER

Micul fermier american se ruinează, iar sacul marilor proprietari se umple cu tot mai mulți dolari.

Cultură fizică și sport

SUGESTIA NOASTRĂ...

Cîndva cu 4—5 ani în urmă, se spunea (poate pe bună dreptate): „la RECOLTA oamenii fac numai sport de masă".

Astăzi, în rîndul sutelor de mii de membri ai colectivelor asociației RECOLTA sînt cuprinși numeroși sportivi care au îmbrăcat tricoul de campion al țării, au urcat pe podiumul învingătorilor în diferite întreceri cu caracter republican, au reprezentat cu cinste culorile asociației în întîlniri internaționale.

Cei care urmăresc îndeaproape evoluția sportivilor asociației RECOLTA au fost martorii unei cotituri către sportul de performanță care a surprins pe unii dar care a îndreptățit încă odată teoria cu privire la sportul de masă — izvor de sportivi de performanță. Frumoasele succese realizate de hocheiști, călăreți, atleți, cicliști sau canotori din cadrul asociației RECOLTA vorbesc de la sine despre acest lucru.

Oare nu sînt toate acestea o puternică dovadă că sportul de performanță poate pătrunde mai adînc în satele noastre? Credem că da și tocmai de aceea „sugestia noastră" este, de fapt, un îndemn spre acest lucru. „Este prea devreme", vor spune unii. „Nu avem încă toate condițiile" vor adăuga alții. „Să îndrăznim!", am spune noi.

Și, pentru că orice „sugestie" trebuie... susținută, nu ne vom da înapoi nici noi. În satele noastre au pătruns unele dintre sporturile complet necunoscute altădată: canotaj, rugbi, lupte, haltere etc. Au pătruns dar nu s-au dezvoltat. Nici nu se putea realiza acest lucru într-un răstimp atît de scurt. Dar, parcă ceva mai mult... curaj n-ar fi stricat. Pentru cei printre care simpla enunțare a acestor lucruri nu constituie „argumente" convingătoare putem să amintim că RECOLTA G.A.S. VARIAS este o echipă fruntașă a handbalului nostru, că jucătorii de oină din CURCANI au devenit adversarii cei mai... primejdioși ai echipelor care candidează pentru primul loc în clasamentul campionatelor republicane etc. Exemplele pot continua.

Iată de ce propunem ca în anul acesta să existe o mai ...curajoasă preocupare pentru sportul de performanță. Și nu numai atît. Credem că există condițiile necesare pentru „promovarea" pe scară mai largă a unor sporturi puțin practicate la sate. Dacă ele „prind" sau nu, ne-au dovedit-o tinerii țărani muncitori din SACOȘUL TURCESC care și-au alcătuit o redutabilă formație de... rugbi. De ce n-am încerca să extindem și practicarea sporturilor nautice (îndeosebi în așezările propice acestor sporturi), a halterelor și — experimental — chiar a unor sporturi mai dificile: scrimă, hochei pe iarbă etc.

Păstrăm convingerea că orice încercări de acest fel vor fi încununate de succese. Pentru că, orice început trebuie să... înceapă odată!

Cît mai multe femei de la sate pe terenurile de sport

Pare ciudat un astfel de îndemn cînd la startul fiecărei competiții rezervate sportivilor de la sate întîlnești zeci și sute de tinere din gospodăriile agricole colective, din gospodăriile agricole de stat, de la centrele mecanice etc. Într-adevăr, numărul femeilor din satele noastre care au cunoscut prietenia sportului a crescut de la an la an. Și totuși, multe, foarte multe tinere din numeroase sate și comune nu s-au hotărît încă să pășească pe porțile larg deschise ale stadioanelor. Inactivitatea unor colective sportive, „teama" de a nu... rezista într-o cursă de 100 m sau de a nu putea să arunce greutatea mai mult de 3—4 metri, sfiala de a îmbrăca echipamentul sportiv (și de ce să n-o spunem: există încă această mentalitate) toate acestea sînt cîteva din cauzele care fac ca tinerele să se mulțumească, în multe locuri, doar cu rolul de... spectator al frumoaselor întreceri sportive. Ne bucură și aceasta, dar locul lor este de-acum pe gazonul verde al terenului. În iureșul întrecerilor atletice sau în pasionantele partide de volei, handbal...

Îndemnului nostru am vrea să-i adăugăm cîteva amănunte despre sportul feminin din satele noastre.

...Poposind în cîteva din comune rămîi impresionat de numărul mare de tinere care practică în mod organizat sportul. Sînt îndeajuns de binecunoscute atletele cu frumoase perspective din com. **Boțești, regiunea Pitești**, gimnastele din **Suceava**, voleibalistele și atletele din **Recaș, regiunea Timișoara**, handbalistele de la G.A.S. **Variaș** și multe alte sportive care au început să creeze în comuna lor o adevărată tradiție a sportului feminin. Nu numai la sate s-au organizat adesea competiții rezervate tinerelor sportive. Ne stăruie în amintire sărbătoreasca desfășurare a **„SPARTACHIADEI FETELOR"** de la **Sighișoara**, cea organizată la **Petroșani**, întrecerile feminine din **București**...

Astfel de întreceri trebuie organizate în cît mai multe regiuni sau raioane. Să nu uităm că participarea la crosurile de masă și la cele două ediții anuale ale **SPARTACHIADEI** nu este suficientă. Or, spre deosebire de concursurile rezervate tineretului, la sate se organizează doar cînd și cînd întreceri la care să ia parte și femeile.

Cui îi revin sarcini pentru o și mai largă atragere a elementului feminin pe terenul de sport? Fără îndoială, în primul rînd, colectivelor sportive ale asociației **RECOLTA**. Lor, dar și activiștilor consiliilor raionale și regionale care au datoria să îndrume activitatea colectivelor sportive pe acest făgaș.

Primăvara a sosit demult! Nu mai rămîne decît să pornim la muncă!

Informații Pronosport

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 16, etapa din 21 aprilie 1957:

I. Știința Timișoara — Energia Ploești 1
II. Energia Orașul Stalin — Flamura Roșie Arad 1
III. Energia Petroșani — Locomotiva București 1
IV. Progresul Sibiu — Locomotiva Timișoara (categoria B) 1
V. Locomotiva Arad — Știința Cluj (categoria B) X
VI. Dinamo Bacău — Știința Iași (categoria B) X
VII. Sochaux — St. Etienne (campionatul francez) X
VIII Nice — Metz (campionatul francez) X
IX. Rennes — Toulouse (campionatul francez) 1
X. Nancy — Reims (campionatul francez) X
XI. Strasbourg — Marseille (campionatul francez) 2
XII. Sedan — Lens (campionatul francez) X

*

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 17, etapa din 28 aprilie 1957:

I Dinamo Orașul Stalin — Știința Timișoara
II Locomotiva București — Energia Orașul Stalin
III Flamura Roșie Arad — Progresul Oradea
IV Dinamo București — Energia Petroșani
V Știința Cluj — Energia Cîmpia Turzii
VI Știința Iași — Energia 1 Mai Ploești
VII Genoa — Bologna (campionatul italian)
VIII Triestina — Lazio (campionatul italian)
IX Juventus — Napoli (campionatul italian)
X Nimes — Nancy (campionatul francez)
XI Angers — Strasbourg (campionatul francez)
XII Nice — Reims (campionatul francez)

MECIURI DE REZERVĂ

A Locomotiva Timișoara — Energia Hunedoara
B Energia Moreni — Dinamo Bacău

Crearea unei puternice baze furajere — chezășie a dezvoltării creșterii animalelor

Asigurarea unei solide baze furajere care să îngăduie hrănirea rațională a animalelor în tot timpul anului este condiția principală pentru sporirea producției și a productivității în zootehnie. Din analiza rezultatelor obținute în acest domeniu se constată că sînt unele unități agricole socialiste care, în ultimii ani, au obținut realizări îmbucurătoare. Pot fi date ca exemple pozitive în această direcție gospodăriile de stat Piatra Olt, Chirnogi și Mînăstirea — regiunea București, Grabăț și Jimbolia — regiunea Timișoara, Jegălia și Peștera — regiunea Constanța, precum și gospodăriile agricole colective Nemșa, Richișu și Hărman — regiunea Stalin, Giubega, Urzica și Bechet — regiunea Craiova, Gugești, Pripeși și Fălciu — regiunea Iași etc. Rezultate valoroase au fost obținute și în unele gospodării individuale.

Totuși în sectorul bazei furajere mai persistă încă lipsuri însemnate care frînează creșterea necontenită a producției animale.

Printre cauzele care au contribuit la rămînerea în urmă în domeniul bazei furajere se situează pe primul plan obținerea de producții la hectar mult prea mici, atît la pășunile și fînețele naturale cît și la culturile furajere. Faptul că se realizează producții scăzute la plantele de nutreț se explică prin aceea că nu se aplică măsurile agrotehnice indicate cum sînt: îngrășarea terenului, însămînțarea în epoca optimă etc. O altă deficiență este și aceea că nu s-a acordat toată atenția extinderii culturilor furajere valoroase, capabile să dea producții mai mari cum sînt: lucerna, iarba de Sudan, porumbul de siloz și sorgul — în zonele de stepă și silvostepă — și sparceta și cartofii de nutreț — în zona de deal. De asemenea, o altă cauză care a frînat consolidarea bazei furajere constă în faptul că nu peste tot se acordă destulă atenție culturilor în miriște și culturilor intercalate, cu toate că în multe părți ale țării există condiții prielnice pentru reușita lor.

Este știut că una din măsurile de bază care poate garanta hrănirea rațională a animalelor pe timpul iernii este asigurarea lor cu cantități suficiente de furaje însilozate. Cu toate acestea, acțiunea însilozărilor de furaje s-a desfășurat pînă acum în general slab.

Față de această situație, în anul acesta trebuie să se treacă în mod hotărît la lichidarea lipsurilor semnalate. O primă măsură este aceea ca încă de pe acum să se asigure o amplasare judicioasă a culturilor furajere, în sensul de a fi cultivate cît mai aproape de locul de consum, pentru a se evita transporturile mari care duc la ridicarea prețului de cost al produselor animale.

Este necesar, de asemenea, să se părăsească sistemul practicat pînă în prezent de a se lăsa problema culturilor furajere pe planul al doilea. Ca și celelalte culturi, acestea trebuie însămînțate pe terenuri corespunzătoare și la timpul optim. O atenție deosebită se cere a fi dată alegerii celor mai potrivite culturi furajere care, pe lîngă producții ridicate la hectar, să asigure și substanțele nutritive necesare animalelor din fiecare specie.

De o grijă deosebită trebuie să se bucure organizarea conveierului verde în orice gospodărie. În general, conveierul verde nu se pretează la pășunat. Cea mai rațională exploatare a acestui sistem este cosirea plantei respective și administrarea ei ca masă verde la grajd. Pentru ovine la care nu este indicată această exploatare a conveierului verde se pot întrebuința cel mai rațional culturile: secara de toamnă, lucerna, trifoiul, iarba de Sudan și altele, care rezistă cel mai bine la călcare.

Pentru completarea necesarului de masă verde se pot face însămînțări de porumb în miriștea de păioase, obținîndu-se material pentru însilozat, care poate fi folosit nu numai iarna, dar și în timpul verii, mai ales în regiunile secetoase unde în acest anotimp se înregistrează un deficit foarte mare de masă verde.

O rațională exploatare a pășunilor și a conveierului verde este organizarea pășunatului și a taberelor de vară. Prin organizarea taberelor de vară se scutesc animalele de eforturi și se obțin în același timp economii, ne mai fiind nevoie să se efectueze transportul furajului la grajduri.

Asigurarea furajării animalelor în timpul stabulației trebuie să constituie, de asemenea, o preocupare de seamă. Unitățile agricole socialiste au datoria să ia de pe acum măsuri pentru producerea cantităților de furaje suculente, fibroase, grosiere și concentrate, necesare pentru întreaga perioadă de stabulație a anului 1957—1958. În acest scop este nevoie ca însămînțarea și întreținerea diferitelor culturi furajere să fie făcute la timp și în bune condiții agrotehnice.

Tehnicienii și inginerii agronomi și zootehniști trebuie să urmărească îndeaproape perioada optimă de recoltare a acestor culturi pentru a se obține maximum de substanțe nutritive și în același timp cantități mari de furaje la unitatea de suprafață. Utilajul necesar pentru acțiunea de recoltare și conservare a acestor furaje trebuie, de asemenea, pregătit din timp pentru ca lucrările respective să fie făcute în cadrul perioadelor optime.

Pentru perioada de stabulație o importanță deosebită o au furajele suculente și în special nutrețul însilozat.

Avînd în vedere importanța pe care o prezintă furajul însilozat, îndeosebi pentru sporirea producției la vacile de lapte, este necesar să se dea în anul acesta o atenție mai mare culturilor destinate acestui scop. Există la unele unități agricole socialiste mentalitatea nesănătoasă de a se considera terminată campania însămînțărilor de primăvară cu toate că culturile destinate pentru însilozare încă nu au fost însămînțate.

În felul acesta nu se poate ajunge decît la pierderi economice, deoarece cantitatea de masă verde obținută de pe suprafețele însămînțate tîrziu este mică și costă scump.

Pentru obținerea unei cantități cît mai mari de albumină digestibilă la porumbul siloz este bine ca acesta să fie însilozat cu o plantă leguminoasă. În acest scop, se recomandă ca porumbul destinat însilozării să se însămînțeze intercalat cu fasole urcătoare sau cu soia. Prin însilozarea a două părți porumb cu o parte soia sau fasole urcătoare se obține o cantitate dublă de albumină digestibilă la 1 kg de porumb însilozat.

O importanță deosebită pentru sporirea productivității animalelor o prezintă recoltarea fînurilor și păstrarea lor în cele mai bune condiții. Este necesar să se dea o atenție mare recoltării fînurilor de trifoi și lucernă care au o mare însemnătate pentru hrana animalelor, deoarece asigură tuturor speciilor un procent mare de albumină, săruri minerale și, în special, vitamine.

Pentru tineretul tuturor speciilor de animale este nevoie să se prepare fînul vitaminos de trifoi și lucernă recoltat în stadiul tînăr și uscat la umbră pentru a-și păstra conținutul în vitamină. Tot în stadiul tînăr trebuie să se recolteze fînul de lucernă și trifoi destinat preparării făinii de lucernă sau trifoi, atît de necesară pentru tineretul tuturor speciilor cît și pentru păsări.

Măsurile arătate mai sus trebuie completate cu o preparare corespunzătoare a furajelor înainte ca acestea să fie date în consumul animalelor.

Ing. C. BISTRICEANU
și ing. T. JIDUC
din
Ministerul Agriculturii și Silviculturii

INCHEIAȚI

ASIGURĂRI FACULTATIVE DE VIAȚA

la

Administrația Asigurărilor de Stat

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII
INSTITUTUL DE CERCETĂRI HORTI-VITICOLE
București-Băneasa B-dul N. Bălcescu 6—8

ANUNȚ

Pentru ocuparea posturilor de cercetători și tehnicieni din Centrala Institutului și Stațiunilor Istrița-Buzău, Iași, Fălticeni, Geoagiu, Miniș și Ișalnița, se va ține un concurs pe ziua de 27 mai a.c. la sediul Institutului.

Înscrierea se face pe bază de cerere individuală, fiind însoțită de următoarele acte:

— autobiografie,
— diplomă de studii sau copie legalizată,
— memoriu de activitate ce va cuprinde: titluri, lucrări publicate, inovații etc.
— caracterizare din partea instituției unde lucrează.

Examenul pentru posturile de cercetători va consta din:

— o probă scrisă și una orală din materia de specialitate, fiind obligatorie și cunoașterea unei limbi străine.

Examenul pentru tehnicieni constă în susținerea unei probe practice și a unei probe orale din specialitate.

Cererile se primesc pînă la 20 mai 1957.

Informații suplimentare se pot lua la sediul Institutului.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, • Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"